

Jilid II
Bil. 3

Hari Rabu
22hb November, 1978

LAPORAN PERSIDANGAN OFFICIAL REPORT

DEWAN UNDANGAN NEGERI PULAU PINANG
YANG KELIMA
FIFTH LEGISLATIVE ASSEMBLY PENANG

PENGGAL YANG PERTAMA
First Session

MESYUARAT YANG KEDUA
Second Meeting

ISSN. 0304 —1697

Jilid II
Bil. 3

Hari Rabu
22hb November, 1978

LAPORAN PERSIDANGAN
OFFICIAL REPORT

DEWAN UNDANGAN NEGERI PULAU PINANG
YANG KELIMA

FIFTH LEGISLATIVE ASSEMBLY PENANG

PENGGAL YANG PERTAMA
First Session

MESYUARAT YANG KEDUA
Second Meeting

KANDUNGANNYA

RANG UNDANG-UNDANG PERBEKALAN (1979), 1978 [137]

RANG UNDANG-UNDANG PERBEKALAN TAMBAHAN (1978) (No.1), 1978 [181]

PULAU PINANG
DEWAN UNDANGAN NEGERI YANG KELIMA
Laporan Persidangan
PENGKAL YANG PERTAMA
MESYUARAT YANG KEDUA

Hari Rabu, 22hb November, 1978

Mesyuarat dimulakan pada jam 9.43 pagi

HADIR:

Yang Berhormat	Tuan Speaker (Tuan Haji Hassan bin Haji Md. Noh @ Mat Noor, P.J.K.)
Yang Amat Berhormat	Ketua Menteri (Dr Lim Chong Eu)
Yang Berhormat	Penasihat Undang-Undang (Encik Haidar bin Mohd. Noor, D.J.N.)
"	" Ahli Kawasan Datuk Keramat (Datuk Teh Ewe Lim, D.M.P.N., J.M.N.)
"	" Ahli Kawasan Bayan Lepas (Encik Khalid Ahmad bin Sulaiman, K.M.N., A.M.N., P.J.K.)
"	" Ahli Kawasan Bertam (Encik Abdul Rahman bin Haji Abbas)
"	" Ahli Kawasan Tanjung Bungah (Encik Khor Ngak Seng @ Khor Gark Kim)
"	" Ahli Kawasan Bagan Dalam (Encik T. Subbiah, K.M.N., P.J.K.)
"	" Ahli Kawasan Bagan Ajam (Tuan Haji Ibrahim bin Abdul Razak, P.J.K., P.P.N.)
"	" Ahli Kawasan Teluk Bahang (Encik Mohamad @ Ahmad Radhi bin Pachee)
"	" Ahli Kawasan Kubang Semang (Tuan Haji Mohd. Noor bin Haji Bakar, P.P.N., J.P.)
"	" Ahli Kawasan Sungai Acheh (Encik Ahmad bin Salleh, A.M.N.)
"	" Ahli Kawasan Bagan Jermal (Dr Sak Cheng Lum)
"	" Ahli Kawasan Penanti (Encik Abdullah bin Mohamed @ Mahmud, P.P.N.)
"	" Ahli Kawasan Sungai Pinang (Dr Ong Hean Tee)
"	" Ahli Kawasan Tasek Glugor (Encik Samsudd'in @ Md. Noor bin Ahmad, P.J.K.)
"	" Ahli Kawasan Sungai Bakap (Encik Teoh Chung Hor @ Teoh Kooi Sneah, J.P.)
"	" Ahli Kawasan Machang Bubuk (Encik Lim Heng Tee)
"	" Ahli Kawasan Bukit Tambun (Encik Ong Bok Chuan @ NgSwee Ching, A.M.N., P.J.K.)
"	" Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Liang Thau Sang, P.J.M.)
"	" Ahli Kawasan Sungai Nibong (Dr Tan Chong Teik, P.J.K.)

Yang Berhormat		Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh)
"	"	Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Peter Paul Dason)
"	"	Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo)
"	"	Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik C.Y. Choy)
"	"	Ahli Kawasan Sungai Dua (Tuan Haji Zabidi bin Haji Ali, P.J.K)

TIDAK HADIR:

"	"	Ahli Kawasan Pekan Bukit Mertajam (Encik Seow Hun Khim)
---	---	---

TURUT HADIR:

Setiausaha, Dewan Undangan Negeri (Encik Wong Hin Fatt, P.J.K., P.J.M.)

DOA

5. RANG UNDANG-UNDANG

1. RANG UNDANG-UNDANG
PERBEKALAN (1979), 1978

BACAAN YANG PERTAMA

Ketua Menteri: Tuan Speaker, saya mohon mencadangkan supaya Rang Undang-Undang bernama 'Suatu Enakmen bagi menggunakan sejumlah wang daripada Kumpulanwang Disatukan untuk perkhidmatan bagi tahun 1979 dan bagi memperuntukan wang ini untuk perkhidmatan bagi tahun ini dibacakan bagi kali yang pertama.

Ahli Kawasan Tasek Glugor (Encik Md Noor Bin Ahmad): Tuan Speaker, saya mohon menyokong. *Rang Undang-Undang* *dibacakan bagi kali yang pertama.*

Ketua Menteri: Tuan Speaker, menurut syarat-syarat Peraturan Majlis mesyuarat 59, saya memberi kenyataan bahawa Bacaan Kali Yang Kedua Rang Undang-Undang ini diteruskan dengan sertamerta.

Tuan Speaker: Baiklah.

BACAAN YANG KEDUA

Ketua Menteri: Tuan Speaker, saya mohon mencadangkan supaya Rang Undang-Undang yang dinamakan "Suatu Enakmen bagi menggunakan sejumlah wang daripada Kumpulanwang yang Disatukan untuk perkhidmatan tahun 1979 dan bagi memperuntukkan wang ini untuk perkhidmatan bagi tahun itu" dibacakan bagi kali yang kedua.

Tuan Speaker, tujuan Rang Undang-Undang ini ialah untuk mendapat Kuasa Berkanun bagi Kerajaan Negeri membelanjakan sejumlah \$32,492,220.00 bagi

perkhidmatan tahun 1979. Ahli-Ahli Yang Berhormat boleh melihat butir-butir kedua-duanya cadangan perbelanjaan serta belanja-belanja pengurusan di dalam Kertas No. 5 Tahun 1978.

Kerajaan Negeri membentangkan belanjawan kurangan pada tahun 1979. Belanjawan ini menunjukkan jumlah hasil sebanyak \$41,805,130.00 bagi tahun 1979 dan jumlah perbelanjaan pengurusan sebanyak \$46,605,130.00. Oleh yang demikian, kita akan menyediakan belanjawan kekurangan sebanyak \$4,800,000.00.

Tuan Speaker, pada tahun 1979, Kerajaan Negeri membentangkan belanjawan dengan perbelanjaan yang meningkat sebanyak 4.77% dibandingkan dengan jumlah yang telah diperuntukkan bagi perbelanjaan pengurusan pada tahun 1978. Tambahan ini utamanya mencerminkan tambahan biasa dalam gaji-gaji dan peruntukan tambahan bagi jawatan-jawatan baru di dalam segala jabatan-jabatan tahun hadapan. Ini menggambarkan kawalan tegas yang telah dan akan terus dikekalkan oleh Kerajaan Negeri terhadap hal ehwal kewangannya. Memang sentiasa menjadi dasar Kerajaan Negeri untuk membelanjakan wang dengan cara yang hemat dan berkesan. Belanja-belanja penyenggaraan runcit yang tidak penting telahpun diketepikan demi membentangkan suatu belanjawan yang kemas lagi teguh.

Tuan Speaker, pada tahun 1979, anggaran hasil ialah sejumlah \$41,805,130.00. Angka ini menunjukkan susutan sebanyak \$1,175,240.00 dibandingkan dengan hasil yang telah dianggarkan bagi tahun 1978.

Sebab yang utama bagi susutan dalam hasil bagi tahun 1979 ialah kita tidak memasukira bayaran balik daripada Kerajaan Pusat sejumlah \$4 juta yang merupakan tambahan dalam gaji-gaji akibat dari pelaksanaan Lapuran Jawatankuasa Kabinet. Sungguhpun peruntukan bagi tambahan ini di dalam perbelanjaan yang berulang tiap-tiap tahun telahpun dimasukkan ke dalam belanjawan untuk pembayaran balik pada tahun 1977, akan tetapi Kerajaan Pusat telah mengambil keputusan untuk menyediakan jumlah \$8 juta secara pinjaman tanpa faedah. Keputusan Kerajaan Pusat hendak menyediakan bayaran-bayaran tambahan dari perubahan gaji yang berjumlah sebanyak \$8 juta pada tahun 1977, \$4 juta pada tahun 1978 dan \$4 juta pada tahun 1979 secara pinjaman tanpa faedah telah memberi kesan yang amat berat ke atas kedudukan kewangan Negeri ini.

Tuan Speaker, Kerajaan Negeri berazam mengekalkan pertalian yang baik di antara Kerajaan Negeri dengan Kerajaan Pusat dan kita mesti menyedari kewajipan kita untuk membayar balik pinjaman-pinjaman daripada Kerajaan Pusat. Dengan sewajarnya, kita telah menyediakan belanjawan yang mengandungi kurangan terkumpul sebanyak \$11.869 juta menjelang akhir tahun 1979.

Tuan Speaker, adalah penting bagi saya menyatakan sekali lagi apa yang telah saya nyatakan pada tahun lepas, yakni kini tiba masanya bagi Kerajaan Negeri membangkikan kepada Kerajaan Pusat peri mustahaknya bagi membuat kajian semula yang seluas-luasnya tentang peruntukan-peruntukan dan bantuan-bantuan kewangan di sisi

Perlembagaan kepada Kerajaan Negeri. Ulangkaji Bantuan Per Kapita pada tahun 1976 dan Bantuan Jalan pada tahun 1974 telah mendatangkan tambahan-tambahan yang kecil sahaja kepada hasil Negeri ini. Di dalam kes sesebuah Negeri seperti Negeri Pulau Pinang di mana tidak terdapat sumber-sumber semulajadi seperti kayu kayan, galian dan tenaga minyak, kita terpaksa memintakan lebih banyak wang daripada Kerajaan Pusat melalui punca-punca peruntukan dan bantuan wang yang disediakan di sisi perlembagaan, malahan kita mesti juga merintisi lapangan-lapangan penjagaan hasil yang baru.

Saya ingin menarik perhatian Ahli-Ahli Yang Berhormat di dalam Dewan ini kepada sebilangan contoh-contoh punca hasil yang mungkin kita menimbangkan. Saya ulangkan balik sebilangan contoh-contoh sahaja. Pada ketika ini saya tidak dapat menyatakan bahawa ini adalah punca-punca yang tertentu kerana mungkin terdapat bidang-bidang lain yang dapat diasiasat, tetapi kini memang tepat pada masanya bagi kita memastikan kemungkinan punca-punca pendapatan ini. Umpamanya, kita sedia maklum iaitu cukai jalanraya di Negeri Pulau Pinang telah menghasilkan sebanyak \$33,194,388.15 pada tahun 1977. Semua orang tahu bahawa bilangan kenderaan-kenderaan bermotor meningkat secara besar-besaran tiap-tiap tahun di dalam Negeri Pulau Pinang. Oleh itu, sekiranya sebahagian daripada cukai jalanraya yang dipungut di Negeri Pulau Pinang, yang kini disalurkan sepenuhnya kepada hasil Kerajaan Pusat, dapat dibayar kembali kepada Kerajaan Negeri sebagai suatu punca hasil, dan ini tetap akan

memberi pertolongan yang besar kepada kita.

Tuan Speaker, lebih-lebih *m u s t a h k l a g i d a r i s e g i* keperluan-keperluan masa depan kita, sekarang juga Kerajaan Pusat patut memberi pertimbangan yang berat terhadap soal melaksanakan projek jambatan dan suatu sistem jalan-jalan kutipan tol demi menyediakan bakal sumber-sumber kewangan bagi Negeri ini. Projek sedemikian bolehlah disenggarakan oleh Kerajaan pusat *s e n g g a l a h* kos modalnya diperolehi. Selepas itu adalah menjadi suatu langkah yang praktik ke arah memenuhi keperluan-keperluan kewangan jangka panjang Negeri kita, jika projek jambatan itu yang pada mulanya dilaksanakan oleh Kerajaan Pusat, diserahkan kepada Kerajaan Negeri. Dengan itu urusan memungut tol akan membekalkan sumber-sumber hasil tambahan yang sangat-sangat diperlukan oleh Negeri Pulau Pinang bagi tahun-tahun hadapan. Begitu juga projek-projek lain seumpama ini patut dikaji sekarang juga, yang boleh memperolehi kos modalnya melalui sistem tol dan kemudiannya mendatangkan hasil pada masa hadapan bagi Negeri ini. Mungkin juga dalam pembangunan pelancungan dan perkembangan hotel-hotel, pemungutan *hotel-cess* yang telah dikenakan oleh kerajaan Pusat bagi menggalakkan pelancungan, boleh dipertimbangkan bagi diuntukkan kepada kerajaan Negeri sebagai perangsang tambahan bagi menyediakan punca hasil yang baru.

Tuan Speaker, *t a m b a h a n* utama dalam hasil kita bagi tahun 1979 adalah dalam bentuk hasil bukan cukai yang kita akan *m e n d a p a t b a l i k d a r i p a d a*

P e r b a d a n a n Pembangunan Pulau Pinang, yakni sebanyak \$3,335,320.00 sebagai bayaran balik faedah pinjaman. Ahli-Ahli Yang Berhormat tentu ingat bahawa semasa membentangkan belanjawan tahun 1978 pada tahun yang lepas, saya telah *m e n j a n g k a k a n* bahawa *P e r b a d a n a n* Pembangunan Pulau Pinang akan dapat menyalurkan kembali wang ke dalam Kumpulanwang Am Yang Disatukan serta juga memenuhi salah satu *d a r i p a d a* matlamat-matlamat utamanya dalam membayar balik wang pinjaman dan bayaran-bayaran pinjaman. Dan jumlah \$3.335 juta yang tertunjuk di dalam belanjawan bagi tahun 1978 merupakan bukti yang jelas bahawa Perbadanan *P e m b a n g u n a n* Pulau Pinang telah meningkat ke peringkat di manaianya bukan saja berupaya membiayai diri, malahan juga berupaya membayar balik *t a n g g u n g a n* pinjamannya kepada Kerajaan Negeri. Pihak Berkuasa Air adalah sebuah lagi Agensi Pembangunan Negeri yang sentiasa membayar balik kepada Kerajaan Negeri pinjaman wang daripada Bank Pembangunan Asia bagi projek Sungai Muda dan Loji saringan di Sungai Dua. Pada tahun 1979, Pihak Berkuasa Air akan membayar sejumlah \$2,230,900.00 kepada Kumpulanwang Yang Disatukan.

Tuan Speaker, sepertimana yang telah saya katakan tadi, tambahan-tambahan dalam hasil yang lain adalah kecil sahaja. Kita menjangkakan tambahan sebanyak \$140,600.00 lagi sebagai pembayaran tunggakan oleh Lembaga Pelesenan Getah Malaysia bagi tahun 1975 hingga tahun 1978 dan sebanyak \$500,000.00 di bawah Cukai

Hiburan serta \$150,000.00 sebagai Sewa Tanah. Tambahan sebanyak \$120,080.00 telah dianggarkan dalam Bantuan Jalanraya Negeri kerana pada tahun yang lepas sejumlah 19,369 batu jalan-jalan baru telah dibina di dalam Negeri kita.

Ahli-Ahli Yang Berhormat diminta mengambil ingatan bahawa kesemuanya tambahan-tambahan ini telah dianggarkan selaras dengan kadar perkembangan biasa ekonomi kita. Tuan Speaker, tidak ada cukai-cukai baru yang akan dikenakan dan Sewa Tanah akan terus sama dengan tahun 1978. Bagaimanapun saya ingin menarik perhatian Ahli-Ahli Yang Berhormat bahawa Kerajaan Negeri dihadapi dengan tunggakan-tunggakan sebanyak \$4025,630.58 daripada Sewa Tanah dan \$1,397,676.90 daripada pungutan-pungutan perumahan murah. Sungguhpun usaha-usaha telah dibuat untuk mendapatkan balik tunggakan-tunggakan ini, pembayaran baliknya masih berlengah dan Kerajaan terpaksa berusaha setakat mana yang boleh di sisi undang-undang untuk mendapatkan balik tunggakan-tunggakan ini memandangkan kepada kedudukan belanjawan kita yang ketat.

Tuan Speaker, kita kini membentangkan belanjawan untuk perbelanjaan yang bertambah sebanyak \$1,922,620.00. Ini hanya merupakan tambahan sebanyak 4.3% dibandingkan dengan perbelanjaan yang telah diulangkaji bagi tahun lalu.

Tambahan perbelanjaan yang utama ialah dalam gaji pegawai-pegawai dan kakitangan Kerajaan Negeri disebabkan oleh kenaikan gaji biasa dan kaki-

tangan tambahan. Di bawah perkara 112 Perlembagaan Persekutuan, Jabatan Perkhidmatan Awam dan perbendaharaan Persekutuan telah bersetuju dengan tambahan yang besar dalam bilangan kakitangan menyediakan kita sejumlah 103 jawatan baru. Ini merupakan tambahan besar dalam bilangan kakitangan demi membolehkan kita melaksanakan Rancangan Malaysia Ketiga mengikut jadual serta membolehkan kita menjalankan dengan seberapa cekapnya perkhidmatan untuk faedah orang ramai.

Tuan Speaker, sekali lagi saya ingin menarik perhatian Ahli-Ahli Yang Berhormat kepada masalah perbelanjaan yang meningkat bagi gaji-gaji dibandingkan dengan perbelanjaan am kita yang lain. Kita telah meningkat ke suatu peringkat yang genting di dalam perbelanjaan kita terhadap Gaji-gaji Pekerja dalam hubungannya dengan pendapatan hasil pada keseluruhannya. Kedudukan ini adalah lebih genting jika ditimbang dari segi baki Hasil Am kita. Pada tahun 1976, Gaji-gaji telah berjumlah sebanyak 41.01% dibandingkan dengan hasil dan pada tahun 1977 pula peratusannya ialah 49.11%. Pada tahun 1978, jumlah Gaji-gaji berbanding dengan hasil yang diulangkaji ialah sekadar 45.6% dan bagi tahun 1979 angka ini dianggarkan sebagai 46.17%.

Memandangkan bahawa pegawai-pegawai Negeri adalah dilantik oleh Suruhanjaya Perkhidmatan Awam dan ditukarkan oleh Jabatan Perkhidmatan Awam, maka penyusunan jawatan-jawatan perkhidmatan mestilah diadakan dengan lebih praktik demi mengawasi Gaji-gaji

kita dalam had-had pentadbiran yang wajar. Dari segi kecekapan Pentadbiran Negeri, sangatlah perlu untuk kita menaikkan gred beberapa jawatan yang tertentu di kalangan pegawai-pegawai agar kita boleh mengekalkan perkhidmatan yang berterusan oleh pegawai-pegawai di dalam negeri ini serta demi menentukan bahawa pegawai-pegawai itu boleh bekerja dengan lebih cekap dalam bidang-bidang di mana mereka ditugaskan. Umpamanya Jabatan Perkhidmatan Awam telah bersetuju supaya jawatan Pegawai Daerah Timur Laut dinaikan taraf 2 gred dari Tingkatan Biasa ke Tingkatan Tertinggi G, Pegawai Daerah Nibong Tebal ke Pegawai Tadbir Kanan, Pengurus Bahagian Perumahan Pejabat Setiausaha Kerajaan Ke Pegawai Tadbir Kanan. Begitu juga jawatan-jawatan lain seperti Pengarah Jabatan Kerja Raya, Pegawai Pertanian Negeri dan Pegawai Perancang Negeri perlu diberi pertimbangan yang teliti oleh Jabatan Perkhidmatan Awam supaya dinaikan grednya.

Tuan Speaker, p e n g e n a a n beban tambahan ini ke atas belanja pembayaran gaji adalah disebabkan Kerajaan Negeri menyokong sepenuhnya laporan Jawatankuasa Kabinet mengenai gaji-gaji tambahan. Bagaimanapun Kerajaan Negeri mestilah m e n y e d a r i bahawa sumber-sumber kewangan Negeri ini adalah terhad. Sebarang keputusan untuk menambahkan tanggungan kewangan yang berulang tiap-tiap tahun hendaklah dibantu dengan punca-punca sumbangan yang baru daripada Kerajaan Pusat kepada Kerajaan Negeri.

Kedudukan yang paling sesuai ialah dengan mengekalkan jum-

lah gaji-gaji bagi sesebuah pentadbiran dalam lengkongan 30% daripada jumlah hasil. Oleh itu peringatan saya bahawa nisbah gaji-gaji kita yang telah meningkat mestilah diambil berat. Saya harap Ahli-Ahli Yang Berhormat akan memahami faktor yang meningkat ini dalam tanggungan kewangan kita.

Tuan Speaker, ini lebih daripada mana-mana satu faktor yang lain, telah menyebabkan kita membentangkan suatu belanjawan kurangan. Kita mesti menyelenggarakan pentadbiran kita sejajar dengan sumber-sumber hasil yang ada pada kita. Perbelanjaan yang dicadangkan menunjukkan pengaualan pentadbiran yang sempurna terhadap belanjawan pengurusan kita dan belanjawan pembangunan pula membuktikan keazaman Kerajaan Negeri untuk mengekalkan keteguhan rentak pembangunan sosio-ekonomi. Dengan ujudnya pertalian yang baik di antara Kerajaan Negeri dengan Kerajaan Pusat serta kerjasama yang semakin erat di antara Kerajaan Negeri dengan rakyat negeri ini, kita dapat terus mengadakan pentadbiran yang cekap demi memenuhi kehendak-kehendak Negeri Pulau Pinang.

Tuan Speaker, pada tahun 1979, perbelanjaan bagi Jabatan Kerja Raya akan ditambahkan. Di bawah Pecahan Kepala 2700, tambahannya ialah sebanyak \$86,000.00 dan di bawah Pecahan kepala 2800 pula, tambahannya ialah sebanyak \$520,500.00. Peruntukan-peruntukan ini ialah untuk membolehkan Jabatan Kerja Raya menjalankan penyenggaraan dan pembaikan sistem jalan raya demi mengekalkan serta meninggikan lagi taraf jalan-jalan dan parit-parit

tepi jalan kita. Setakat ini, peruntukan wang yang diberi kepada Jabatan Kerja Raya membolehkannya mempermukakan semula jalan-jalan sekali dalam dua puluh tiga tahun. Peruntukan wang tambahan yang diberi sekarang untuk tahun 1979 akan membolehkan Jabatan Kerja Raya mengusahakan rancangan mempermukakan semula jalan-jalan di dalam empat belas tahun sekali.

Tuan Speaker, Kerajaan Negeri telah juga menambahkan sumbangannya kepada Jabatan Kebajikan Masyarakat di bawah Pecahan kepala 4100 berikut Bayaran Pindahan kepada \$500,000.00 dibandingkan dengan peruntukan sebanyak \$440,000.00 pada tahun 1978. Kerajaan Negeri akan terus membekalkan peruntukan wang yang perlu bagi memberi pertolongan dalam pelbagai bentuk kepada golongan rakyat yang kurang bernasib baik di dalam Negeri kita.

Tuan Speaker, di bawah Kepala 10, perbelanjaan bagi Jabatan Hal Ehwal Ugama telah dikurangkan sebanyak \$1,059,350.00 pada tahun 1979 dibandingkan dengan anggaran tahun 1978. Ini disebabkan oleh pengurangan dalam tanggungan kita terhadap gaji kerana kesemuanya 153 orang guru Ugama Negeri telah pun diambil alih oleh Kementerian Pelajaran.

Tuan Speaker, saya ingin merujukkan Ahli-Ahli Yang Berhormat kepada kenyataan yang telah dibuat oleh saya pada tahun yang lepas semasa membentangkan Belanjawan tahun 1978, yang menerangkan peri mustahaknya memahami dengan sepenuhnya lingkungan dan keluasan bidang perbelanjaan sektor awam di Negeri Pulau

Pinang. Peruntukan-peruntukan Rang Undang-Undang Bekalan hendaklah dibaca bersekali dengan peruntukan-peruntukan Belanjawan Pembangunan yang akan dibentangkan oleh saya kelak serta juga dengan Belanjawan-Belanjawan Badan-Badan Berkanun Negeri ini, yakni Perbadanan Pembangunan Pulau Pinang, Pihak Berkuasa Air Pulau Pinang, Majlis Perbandaran Pulau Pinang dan Majlis Perbandaran Seberang Perai.

Kerajaan Negeri kini menyediakan belanjawan bagi jumlah sebanyak \$41,605,130.00 di bawah Perbelanjaan Pengurusan dan sebanyak \$68,040,550.00 di bawah Perbelanjaan pembangunan, menjadikan jumlah perbelanjaan Negeri sebanyak \$109,645,680.00. Perbadanan Pembangunan Pulau Pinang sedang membentangkan belanjawan sebanyak \$23,609,128.00 di bawah Perbelanjaan Pengurusan dan \$75,474,716.00 di bawah perbelanjaan Pembangunannya, yakni sejumlah \$99,083,844.00. Belanjawan Pihak Berkuasa melibatkan sejumlah \$15,935,870.00 bagi tahun 1979. Majlis Perbandaran Pulau Pinang menyediakan Belanjawan untuk sejumlah \$36,095,936.00 dan Majlis Perbandaran Seberang Perai pula menyediakan Belanjawan untuk sejumlah \$11,189,394.00. Oleh yang demikian, jumlah besar perbelanjaan sektor awam oleh Kerajaan Negeri dengan agensi-agensinya pada tahun 1979 dianggarkan sebanyak \$271,950,724.00.

Ahli-Ahli Yang Berhormat kini tentu dapat memahami dengan sepenuhnya tanggungan Kerajaan Negeri untuk memperbaiki ekonomi dan mutu hidup dan sambil itu meninggikan taraf hidup rakyat kita. Kita memang

mempunyai kewajiban terhadap rakyat kita, sama ada mereka berada di kawasan bandar ataupun di kawasan luarbandar. Jumlah besar peruntukan-peruntukan yang telah disediakan di dalam Belanjawan kita bagi tujuan perbelanjaan sektor awam oleh Kerajaan negeri dan Badan-Badan Berkanun Negeri di dalam Pulau Pinang menunjukkan dengan nyatanya keteguhan keazaman kita untuk mengukuhkan rentak perkembangan ekonomi di Negeri Pulau Pinang.

Tuan Speaker, kita mesti sentiasa mengekalkan usaha ini untuk mencapai kemajuan di Negeri kita agar asas-asas yang kuat boleh dibina untuk bidang-bidang perkembangan sosio-ekonomi di masa hadapan. Kerajaan akan bertekun demi menjayakan lebih banyak hasil daripada jumlah-jumlah yang diperuntukkan di dalam Belanjawan melalui penyelarasan yang lebih rapat di kalangan segala jabatan-jabatan dalam melaksanakan projek-projek di bawah tanggungjawab masing-masing.

Pegawa-pegawai dan kakitangan dalam pentadbiran Kerajaan dan separa Kerajaan telah sentiasa menjalankan tugas-tugas mereka dengan semangat berdedikasi yang terpuji dan saya ingin mengucapkan terima kasih kepada mereka di atas kerja mereka itu. Rakyat kita juga telah sentiasa memberi kerjasama yang erat kepada Kerajaan Negeri dalam usahanya untuk menjalinkan penghidupan yang lebih sempurna dan berbhagia untuk semua dan ini adalah petanda yang baik bagi masa depan Negeri ini.

Tuan Speaker, adalah mustahak bahawa Ahli-Ahli Dewan ini

sebagai wakil-wakil rakyat yang dipilih mestilah pada setiap masa memberi pimpinan yang mengekalkan kerjasama yang rapat ini di antara rakyat dengan Kerajaan. Mereka mesti pada setiap waktu diperangsangkan oleh semangat bertanggungjawab yang kuat demi untuk menjaga keamanan dan keselamatan masyarakat kita agar dengan kesetabilan ini kita boleh bertekun demi menjadikan perpaduan Negara sebagai unsur penting dalam pembangunan sosio-ekonomi kita.

Tuan Speaker, saya mohon mencadangkan.

Ahli Kawasan Tasek Glugor (Encik Md Noor bin Ahmad):
Tuan Speaker, saya mohon menyokong.

Tuan Speaker, dalam ucapan yang dikemukakan oleh Yang Amat Berhormat Ketua Menteri tadi telah jelaslah kepada kita keazaman Kerajaan Negeri Pulau Pinang dalam rancangannya pada tahun hadapan. Banyak perkara-perkara telah dilaikan dalam ucapan tadi.

Tuan Speaker, saya ingin menyentuh tentang beberapa perkara yang telah disarankan oleh Yang Amat Berhormat Ketua Menteri tadi dalam ucapan pembentangan belanjawan bagi tahun 1979 mengenai dengan tidak adanya kenaikan cukai dan tentang sewaan tanah-tanah bagi tahun 1979 mengikut sewaan tahun 1978. Tuan Speaker, keazaman Kerajaan kita dan juga Parti Barisan Nasional pada masa Pilihanraya yang lalu telah dapat kita buktikan pada perbelanjaan bagi tahun 1979 yang akan datang.

Tuan Speaker, apa yang menarik perhatian saya dalam pembentangan tadi ialah tentang

bertambahnya pegawai-pegawai Kerajaan sebanyak 103 jawatan baru yang akan diwujudkan, dan satu perkara lagi yang menarik perhatian saya juga ialah tentang kenaikan taraf pegawai-pegawai kita iaitulah seperti Tuan Pegawai Daerah Timur Laut akan dinaikkan ke Grade D dan juga Tuan Pegawai Daerah Nibong Tebal ke Pegawai Pentadbir Kanan serta beberapa pegawai-pegawai lain yang telah disentuh oleh yang Amat Berhormat Ketua Menteri dalam ucapannya tadi dan atas kenaikan pangkat ini dan seluruh kakitangan-kakitangan Kerajaan yang akan terlibat dalam kenaikan pangkat ini, kita sangatlah berharap dengan kepimpinan mereka bagi tahun 1979 yang akan datang, projek-projek untuk faedah rakyat bagi Negeri ini akan dapat disempurnakan dengan bijaksana.

Tuan Speaker, beralih kepada perjumlahan yang dibentangkan oleh Yang Amat Berhormat ketua Menteri tadi dalam peruntukan pembangunan dan juga peruntukan pengurusan, telah kita dapati bahawa penjimatan yang dibentangkan tadi adalah paling cermat dan paling menjaga kedudukan kewangan kita untuk faedah rakyat. Ini adalah satu bukti yang nyata bahawa Kerajaan kita di bawah pimpinan Yang Amat Berhormat Ketua Menteri dan juga dengan kerjasama yang erat dan kuat daripada ketua-ketua jabatan telah mendapat kejayaan-kejayaan seperti yang disebutkan oleh Yang Amat Berhormat tadi.

Dalam p e m b e n t u k a n bagi projek permukaan jalanraya yang dibentangkan oleh Yang Amat Berhormat tadi, dalam polisi Kerajaan kita yang lalu, selama 23 tahun barulah per-

mukaan jalan dibuat semula atau dikaji semula; dan bagi pembentangan yang telah dibentangkan oleh Yang Amat Berhormat bahawa pada tahun 1979 selama 14 tahun akan dibuat permukaan jalan ini. Jadi ini bermakna 9 tahun telah kita maju ke hadapan bagi kemajuan rakyat bagi Negeri ini. Tuan Speaker, saya tidak ingin untuk bercakap panjang dalam masalah ini kerana pembentangan ini telah pun diperbincangkan oleh Yang Amat Berhormat dengan begitu jelas kepada kita.

Saya dengan ini, Tuan Speaker, mohon menyokong atas Rang Undang-Undang yang dibentangkan oleh Yang Amat Berhormat tadi.

Ahli Kawasan Sungai Aceh (Encik Ahmad bin Salleh): Yang Berhormat Tuan Speaker, saya ingin mengambil bahagian untuk menyokong di atas Rang Undang-Undang yang telah dibentangkan oleh Yang Amat Berhormat Ketua Menteri kita tadi. Rang Undang-Undang yang telah dibentangkan ini ialah Rang Undang-Undang Perbekalan bagi Negeri Pulau Pinang bagi tahun 1979.

Tuan Speaker, setelah mendengar penerangan dan penjelasan yang telah disampaikan oleh Yang Amat Berhormat tadi, maka nyatalah kepada kita bahawa anggaran perbelanjaan yang telah dicadangkan untuk tahun 1979 telah meningkat dan anggaran pendapatan daripada punca-punca yang telah ditentukan umpamanya cukai-cukai tidak dinaikan. Ini menunjukkan kesanggupan dan kemampuan Kerajaan untuk menjalankan pentadbiran Negeri ini dengan begitu licin dan teratur tanpa memberatkan tanggungjawab

dan juga membebankan rakyat Negeri Pulau Pinang. Saya percaya bahawa dengan anggaran yang telah dibentangkan ini akan mendapat sokongan daripada rakyat Negeri Pulau Pinang.

Tuan Speaker: Ahli Yang Berhormat setelah mendapat sokongan daripada Ahli Kawasan Tasek Glugor, sekarang saya benarkan untuk membahaskan di atas Rang Undang-Undang ini.

Ahli Kawasan Sungai Acheh (Encik Ahmad bin Salleh): Yang Berhormat Tuan Speaker, dalam menyokong Rang Undang-Undang Perbekalan yang telah dibentangkan tadi, saya ingin menyentuh beberapa perkara mengenai jabatan-jabatan yang ada kaitan dengan urusan pentadbiran Kerajaan Negeri Pulau Pinang.

Tuan Speaker, amat menggalakkan sekali jika kita lihat daripada perkembangan-perkembangan yang telah dinyatakan oleh Yang Amat Berhormat Ketua Menteri tadi mengenai beberapa perubahan dari segi pentadbiran Kerajaan, umpamanya satu taraf yang tinggi bagi Pejabat Daerah Nibong Tebal dan Pejabat Daerah Nibong Tebal dan Pejabat Daerah Barat Daya. Dari kajian yang telah kita dapat bahawa taraf kenaikan kepada pejabat ini amatlah menggalakkan dan memandangkan bahawa di Seberang Perai Selatan penduduknya semakin sehari semakin bertambah, maka perlulah beberapa pegawai-pegawai dan juga kakitangan-kakitangan ditambah untuk melincinkan lagi perjalanan pentadbiran Pejabat Daerah di Nibong Tebal. Ini adalah selaras dengan pembangunan yang pesat yang dijalankan oleh Kerajaan kita.

Saya percaya dengan tambahan yang kita dapati mengenai kakitangan dan juga pegawai-pegawai di Pejabat Daerah Nibong Tebal, maka Daerah Nibong Tebal akan menjadi sebuah daerah yang maju, stabil dan selaras dengan perkembangan pembangunan Negeri kita. Tuan Speaker, apa yang jadi harapan saya semoga dengan terlaksananya pejabat baru di Nibong Tebal, dan kakitangan-kakitangan serta pegawai-pegawai ditambah, maka kita berharap supaya setiap pegawai dan juga kakitangan yang dihantar ke Nibong Tebal hendaklah menyesuaikan diri dengan keadaan tempat dan mampu menjalankan tanggungjawab serta melaksanakan dengan sepenuhnya tugas mereka terhadap rakyat di kawasan Nibong Tebal oleh sebab Pejabat Daerah Nibong Tebal telah biasa mengalami banyak masalah-masalah yang berkaitan dengan rakyat dan penduduk-penduduk di sekitarnya dari segi perlaksanaan, umpamanya dalam pertimbangan permohonan-permohonan mengenai lesen lesen tanah tumpangan sementara yang memakan masa yang begitu panjang. Saya berharap dan menyeru kepada Kerajaan supaya dapat mengatasi masalah ini semoga segala permohonan-permohonan yang telah diterima dari rakyat akan dapat diproses dengan lebih cepat dan dapat mengelakkan masalah-masalah yang dihadapi oleh rakyat.

Tuan Speaker, dalam menyentuh anggaran yang telah diperuntukkan kepada Hak Milik Tanah yang mana berjumlah sebanyak \$539,570.00 bagi tahun 1979, ini satu anggaran yang menggalakkan oleh sebab bertambahnya jika dibandingkan

pada tahun 1978 yangmana berjumlah sebanyak \$529,680. Saya berharap dengan pertambahan ini akan dapat pihak Pejabat Hakmilik Tanah menjalankan usaha dan memproseskan mengenai geran-geran dan juga supaya permohonan-permohonan bagi mendapatkan kuasa tanah dapat dibereskan dengan lebih cepat lagi. Saya percaya masalah yang dihadapi oleh pejabat ini ialah mengenai kekurangan kakitangan. Saya berharap dengan pertambahan yang didapati atau pun peruntukan yang diperolehi tahun ini, Jabatan ini akan dapat memenuhi keperluan yang tertentu.

Tuan Speaker, dalam menyentuh soal Jabatan Parit dan Taliair, apabila kita menyentuh soal anggaran yang telah didapati atau anggaran yang diperuntukkan pada tahun ini, adalah meningkat jika dibandingkan dalam tahun 1978. Kita harus sedar bahawa Jabatan Parit dan Taliair adalah mempunyai kaitan yang paling rapat terhadap rakyat terutama sekali dalam usaha Kerajaan untuk memajukan lagi sektor pertanian dalam Negeri ini. Dan dengan peruntukan dan anggaran yang didapati ini, pihak Jabatan Parit akan dapat memperbaiki masalah-masalah yang dihadapi oleh rakyat bukan sahaja di kawasan Nibong Tebal tetapi di seluruh kawasan dalam Negeri. Kita percaya dengan anggaran yang telah didapati ini, pihak Jabatan ini akan dapat memperbaiki lagi saluran-saluran air ke sawah-sawah dan membina ban-ban untuk mengelakkan daripada berlakunya banjir di kawasan-kawasan yang rendah; dan di kawasan pertanian pula Jabatan Parit akan dapat membina lebih banyak lagi parit-parit gila atau

parit buangan. Ini adalah perlu dalam usaha petani-petani bagi menjalankan proses pertanian di kawasan masing-masing.

Yang Berhormat Tuan Speaker, dalam menyokong Anggaran Perbekalan bagi tahun 1979 di samping menutup beberapa perkara di beberapa Jabatan, maka di sini apa yang menarik perhatian saya dalam anggaran yang telah dibentangkan untuk perbelanjaan atau perbekalan bagi tahun 1979 ialah mengenai Jabatan Kerja Raya iaitu Kepala B. 9—Jabatan Kerja Raya. Jika dibandingkan kepada Anggaran Perbekalan yang telah kita terima atau pun yang telah kita luluskan pada tahun 1978 yangmana anggaran hanya berjumlah sebanyak lebih daripada \$9.8 juta, tetapi anggaran yang telah diperuntukkan bagi perbekalan tahun 1979 meningkat \$10.6 juta. Kita percaya bahawa Jabatan Kerja Raya adalah satu Jabatan yang mempunyai peranan penting dalam Negeri kita. Jabatan ini memainkan peranannya bukan sahaja untuk kemudahan kepada kenderaan-kenderaan, tetapi memainkan peranannya dalam sektor pembangunan negeri kita terutama sekali dalam bidang perindustrian.

Apa yang telah kita dengar di dalam perbahasan mengenai ucapan Tuan Yang Terutama kelmarin ialah ada di antara ahli-ahli Dewan kita yang telah menyentuh bahawa kemajuan-kemajuan yang telah dicapai dalam Negeri Pulau Pinang bukan dari usaha Kerajaan. Ini adalah satu pandangan yang tidak dapat diterima oleh rakyat Negeri ini. Cuba kita membuat perbandingan, kalau sekiranya Kerajaan tidak menjalankan usaha menyediakan kemudahan asas, tentulah pelabur-pelabur

tidak akan sanggup datang ke Negeri kita. Jadi siapakah yang menyediakan kemudahan-kemudahan asas yang dapat kita saksikan pada hari ini? Ini adalah usaha yang telah dijalankan oleh Kerajaan. Jadi, kemajuan-kemajuan yang lebih pesat telah pun dilaksanakan oleh Kerajaan Negeri kita.

Dari peruntukan yang bertambah kepada Jabatan (J.K.R.) ini, saya percaya bahawa banyak lagi jalan-jalan akan dilaksanakan oleh Kerajaan, umpamanya jalan-jalan di kampung dan di luarbandar. Ini adalah perlu oleh kerana jalan-jalan di luarbandar ini akan memberi nikmat dan faedah kepada rakyat di luar-luar bandar untuk membawa pengeluaran hasil-hasil mereka. Di samping itu Yang Berhormat Tuan Speaker, saya ingin menyeru kepada Kerajaan, sungguhpun rancangan yang telah disediakan oleh Kerajaan ini amat pesat, tetapi masih ada lagi jalan-jalan yang perlu diperbaiki dan jalan-jalan ini perlu ditukar umpamanya jalan yang telah dimca n g k a n oleh Kerajaan di Seberang Perai Selatan di mana beberapa batang jalan yang telah dibina. Saya berharap bahawa pada tahun yang akan datang rancangan-rancangan ini hendaklah diteruskan atau disambungkan dan disiapkan untuk k e m u d a h a n -kemudahan rakyat.

Satu perkara yang saya suka menarik perhatian kepada Jabatan ini iaitu mengenai jalan daripada Sungai Udang ke Sungai Bakau iaitu melalui ban baru yang akan memberi faedah kepada satu rancangan di Sungai Cenaam iaitu rancangan pembukaan tanah baru yang sedang dalam kajian. Saya berharap kajian ini akan dapat dilaksana-

kan atau diselesaikan dengan lebih cepat dan semoga rancangan pembukaan tanah ini akan dapat dilaksanakan, jikalau boleh pada awal atau pun pertengahan tahun 1979. Saya percaya Kerajaan tentu sedar akan masalah-masalah dan keperluan yang dihadapi oleh rakyat terutama sekali di kawasan luarbandar. Kalau kita bandingkan, kebanyakan usaha-usaha yang telah dijalankan oleh Jabatan ini ialah menyediakan kemudahan-kemudahan di dalam bandar, tetapi Kerajaan kita telah mengambil daya usaha yang bersungguh-sungguh untuk membina lagi jalan-jalan di kawasan-kawasan luarbandar. Apa yang saya suka menarik perhatian terutama sekali Yang Amat Berhormat Ketua Menteri supaya rancangan-rancangan yang telah disediakan dalam anggaran pembangunan ini akan dapat dilaksanakan dengan lebih cepat lagi.

Tuan Speaker, m e n y e n t u h perkara B. 10 iaitu mengenai Jabatan Hal Ehwal Ugama Islam di Negeri Pulau Pinang, peruntukan perbekalan bagi tahun 1979 kurang daripada peruntukan yang telah kita dapati dalam tahun 1978. Barangkali Jabatan ini tidak menyediakan satu perangkaan yang tepat atau satu perangkaan yang boleh mendapatkan sokongan daripada Kerajaan. Walaupun kita sedar iaitu separuh daripada bayaran ataupun perbelanjaan bagi pengurusan Jabatan Hal Ehwal Ugama Islam iaitu mengenai gaji guru-guru Ugama yangmana pada masa-masa yang lampau adalah dibayar atau pun dibelanjakan atau ditanggung oleh Kerajaan Negeri, kita berterima kasih kepada Kerajaan Pusat yang telah membantu Kerajaan

Negeri bagi mengemaskan lagi perjalanan dan pentadbiran Jabatan Hal Ehwal Ugama Islam Negeri Pulau Pinang. Tuan Speaker, apa yang saya harapkan ialah supaya Jabatan ini dapat menyediakan pelan-pelan induk bagi mengemaskan dan memajukan lagi pentadbiran Jabatan ini.

Disamping itu, saya percaya bahawa Jabatan ini perlu disediakan dan menambahkan lagi kakitangan-kakitangan di Jabatan Hal Ehwal Ugama Islam bagi menyelesaikan beberapa masalah-masalah yang selalu timbul, umpamanya Pegawai Pencegah Maksiat yang mana kita tahu bahawa dalam Negeri Pulau Pinang ini tidak kurang masalah-masalah yang dihadapi dari segi maksiat dan sebagainya. Ini perlu ditambahkan oleh kerana jika sekiranya kakitangan-kakitangan atau pegawai-pegawai yang berkenaan tidak ditambah, tentulah tugas-tugas bagi mengatasi perkara-perkara ini tidak dapat dilaksanakan dengan sepenuhnya. Saya berharap Jabatan ini dan juga Kerajaan akan mengambil perhatian, jika sekiranya Kerajaan Pusat sudah memberi satu peruntukan bantuan kepada Kerajaan Negeri, maka peruntukan yang lebih perlu ditambah, umpamanya dengan mengadakan pegawai-pegawai dan juga kakitangan yang diperlukan.

Tuan Speaker, dalam menyentuh perbekalan Kepala B. 11 mengenai Jabatan Kebajikan Masyarakat, saya mengucapkan terima kasih kepada Kerajaan Negeri yang telah mengadakan ataupun menyediakan perbekalan yang lebih daripada tahun 1978. Dalam tahun 1978, kita telah menyediakan anggaran perbekalan bagi pengurusan Jabatan Kebajikan Masyarakat

Negeri ini yang berjumlah sebanyak \$678,360.00 lebih. Tetapi pada tahun ini anggaran perbekalan yang telah kita sediakan berjumlah sebanyak \$739,980.00 lebih. Ini adalah satu tambahan yang agak baik, tetapi apa yang perlu dikaji dan dipertimbangkan oleh Jabatan ini ialah mengenai peruntukan kebajikan bantuan kepada orang-orang miskin terutama sekali di Daerah Seberang Perai Selatan oleh kerana Daerah Seberang Perai Selatan adalah satu daerah yang begitu meleset dan begitu miskin jika dibandingkan dengan penduduk-penduduk di daerah-daerah yang lain. Jadi saya berharap semoga Jabatan ini dan juga pihak Kerajaan akan memberi perhatian yang lebih dari peruntukan kepada Jabatan ini di Daerah Seberang Perai Selatan. Pada tahun-tahun yang lalu Pejabat Kebajikan Masyarakat Daerah Nibong Tebal tidak dapat memenuhi kehendak-kehendak ataupun tidak dapat menyelesaikan beberapa kes yang telah timbul mengenai bantuan-bantuan dari segi bantuan-bantuan kemiskinan. Ada kadangkala terdapat beberapa kes terpaksa ditangguh oleh sebab anggaran tidak mencukupi. Oleh yang demikian saya menyeru kepada Kerajaan supaya memberi pertimbangan yang lebih kepada Daerah Seberang Perai Selatan.

Yang Berhormat Tuan Speaker, dalam menyentuh Kepala B. 12 — Perancang Bandar dan Kampung — dengan anggaran yang telah diperuntukkan bagi perbekalan tahun 1979 yang berjumlah lebih \$345,000.00 maka saya percaya bahawa Jabatan ini akan dapat memainkan peranan yang penting dalam usaha merancang dan membangunkan bandar dan juga kam-

pung. Saya percaya bahawa usaha-usaha yang baik yang menggalakkan telah dijalankan oleh Jabatan ini sehingga ternyata beberapa kampung yang telah diperbandarkan menjadi satu bandar yang maju di dalam Negeri Pulau Pinang, umpamanya Bandar Bayan Baru, Seberang Jaya dan satu lagi sedang dalam proses, iaitu Daerah Nibong Tebal atau Seberang Perai Selatan.

Di samping itu, saya suka menarik perhatian Jabatan ini bahawa dalam usaha merancang dan membangunkan bandar dan memperbandarkan kawasan-kawasan desa atau kawasan kampung, maka patutlah Jabatan ini memberi satu pertimbangan dan satu kajian teliti dalam usaha ini oleh kerana terdapat beberapa masalah sesudah rancangan ini dirancangan oleh Jabatan ini. Seumpama kawasan-kawasan yang terlibat dengan pertanian, Kerajaan harus mengekalkan identiti pertanian di Negeri ini selain daripada usaha-usaha Kerajaan untuk memajukan sektor perdagangan dan perindustrian. Sekiranya kita tidak membuat satu kajian yang teliti, masalah-masalah akan timbul dan masalah-masalah akan dihadapi sesudah rancangan ini dirancangan. Apa yang kita lihat pada hari ini bahawa sebahagian besar daripada pesawah-pesawah padi dan sebahagian besar daripada ladang-ladang kelapa telah terganggu. Ini membawa satu kekurangan dari segi hasil pertanian di Negeri kita. Oleh yang demikian saya menyeru supaya seseorang perancang jabatan ini, apabila hendak merancang suatu kawasan itu, hendaklah sesuai dengan keadaan yang dialami atau keadaan yang lebih menarik

apabila kita merancang untuk membangun.

Yang Berhormat Tuan Speaker, dalam menyokong anggaran perbekalan pada tahun 1979 yang telah dibentangkan oleh Yang Amat Berhormat Ketua Menteri tadi, maka di sini saya ingin menyentuh dalam Kepala B. 14 iaitu Jabatan Haiwan. Jabatan Haiwan telah mendapat satu peruntukan yang lebih jika dibandingkan pada tahun 1978. Pada tahun 1978 Jabatan Haiwan telah mendapat peruntukan iaitu \$1.1 juta lebih jika dibandingkan dengan perbekalan yang telah diperuntukkan pada tahun ini, jabatan ini mendapat \$1.2 juta. Ini adalah satu peruntukan yang baik dan harus mendapat sokongan.

Yang Berhormat Tuan Speaker, apa yang saya suka menarik perhatian Dewan ini mengenai Jabatan haiwan iaitu dalam usaha-usaha yang telah dijalankan oleh Jabatan ini adalah satu usaha yang baik dan usaha yang patut dipuji, usaha yang boleh membawa kepada penambahan pendapatan ekonomi penduduk-penduduk di kawasan luarbandar. Saya berharap bahawa dengan anggaran yang diperolehi ini, Jabatan ini akan dapat mempertimbangkan mengenai kekurangan makanan seperti kekurangan daging lembu. Walaupun di Negeri Pulau Pinang telah banyak mengeluarkan hasil ternakan ayam ataupun daging ayam sehingga kita dapat membekalkan ke negeri-negeri lain, apa yang menjadi kekurangan di Negeri kita ini ialah mengenai ternakan lembu dan kerbau. Walaupun kita sedar bahawa daging yang kita makan pada hari ini adalah mencukupi tetapi

daging itu dibawa dari negeri lain. Ini perlu diambil perhatian, dan saya percaya bahawa dalam usaha hendak menambahkan ternakan lembu dan kerbau di Negeri Pulau Pinang, maka Jabatan ini hendaklah melipatgandakan lagi dalam usaha ataupun pembelian ternakan lembu dan sebagainya, terutama sekali di kawasan-kawasan luarbandar atau kawasan-kawasan yang boleh ditempatkan perusahaan ternakan lembu.

Yang Berhormat Tuan Speaker, akhir sekali saya suka lah menyentuh sedikit dalam peruntukan Kepala B. 15 iaitu Pertanian. Jabatan Pertanian telahpun mendapat peruntukan tambahan dibandingkan pada tahun 1978 yangmana peruntukan pada tahun 1979 yang berjumlah \$1.1 juta dan peruntukan yang telah didapati pada tahun 1978 hanya \$1.046 juta. Jadi dengan anggaran ini, saya percaya Jabatan Pertanian akan dapat memainkan peranan yang penting dalam usaha memajukan dalam bidang pertanian di Negeri Pulau Pinang. Masalah-masalah yang dihadapi oleh petani-petani di kawasan-kawasan luarbandar iaitu mengenai bantuan-bantuan seumpama rancangan bantuan benih-benih kepada petani-petani di Negeri ini, Jabatan Pertanian telahpun menyediakan berbagai-bagai benih untuk diberi kepada rakyat di Negeri ini supaya rakyat digalakkan menanam dan mengeluarkan hasil yang lebih untuk makanan bagi rakyat di Negeri Pulau Pinang.

Saya suka menarik perhatian kepada benih mempelam. Kadang-kadang petani kita menunggu lebih daripada satu tahun baru kita mendapat benih-benih atau anak mempelam yang dipohonkan. Jadi rancangan

ataupun semangat yang ada pada petani-petani ini agak turun sedikit dan kita berharaplah supaya apabila petani-petani memohon, tidak menunggu lebih lama lagi. Kita sedar masalah yang dihadapi oleh Jabatan Pertanian oleh kerana boleh jadi kekurangan kakitangan dan sebagainya bagi menyediakan atau menyemaikan benih-benih yang diperuntukkan. Saya berharap supaya Jabatan ini membuat satu kajian yang teliti dan lebih mendalam di dalam bidang ini.

Tuan Speaker, akhir sekali saya ingin mengambil kesempatan dalam Dewan ini di samping menyampaikan masalah-masalah yang dihadapi oleh rakyat dan juga penduduk-penduduk Negeri ini dan di samping menyokong penuh anggaran perbekalan yang telah disediakan oleh Kerajaan untuk tahun 1979. Saya berharap supaya jabatan-jabatan yang berkenaan hendaklah mengambil satu perhatian yang berat terhadap semua masalah-masalah dan dapat menyelesaikan masalah-masalah ini dengan kadar yang segera. Di samping itu, saya juga mengucapkan terima kasih kepada jabatan-jabatan berkenaan dan juga kakitangan-kakitangan yang telah memberi khidmat yang cemerlang kepada rakyat di Negeri Pulau Pinang.

Sekian, terima kasih.

Dewan ditangguhkan jam 11.04 minit pagi.

Dewan bersidang semula pada jam 11.35 pagi.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Tuan Haji Zabidi bin Haji Ali): Tuan Speaker, saya ingin mengambil bahagian dalam Dewan ini yang-

mana saya suka menarik perhatian iaitu dalam Perkara B.1, iaitu Ketua Menteri dan Pejabat Setiausaha Kerajaan, yangmana saya telah maklum bahawa pada tahun yang laluperuntukan projek-projek kecil bagi kawasan Negeri sebanyak \$10,000.00 telah dibekukan. Saya suka menimbulkan perkara ini bahawa Kerajaan Pusat berjanji menyalurkan Projek-Projek Kecil bagi kawasan Parlimen melalui Pejabat Kemajuan Negeri. Saya harap pihak Negeri ini akan memperuntukkan juga kepada pembangkang seperti yang disalurkan oleh Kerajaan Pusat kerana amatlah tidak adil kiranya rakyat masing-masing membayar cukai dan sebagainya tetapi kawasan pembangkang diabaikan oleh Kerajaan Negeri.

Saya suka menyebutkan di sini berkenaan dengan Jawatankuasa Keselamatan dan Kemajuan Kampong (J.K.K.K.) ini boleh dikatakan kebanyakannya telah dilantik daripada pihak penyokong-penyokong Kerajaan. Saya harap pihak Kerajaan Negeri berikan pertimbangan baik dan dengan sebaik-baiknya supaya kalau hendak dilantik biarlah dari pihak penyokong Pembangkang juga supaya tiap-tiap kampung itu diwakili untuk duduk dalam Jawatankuasa ini kerana dengan tidak adanya wakil dari kawasan-kawasan tertentu akan menyebabkan pelancaran projek itu berbeza di antara satu sama lain.

Tuan Speaker, sebahagian daripada ucapan Yang Amat Berhormat Ketua menteri menyatakan Wakil Rakyat dipilih oleh rakyat untuk memimpin rakyat untuk bekerjasama dengan Kerajaan. Saya bersetuju dengan perkara ini tetapi hendaklah pihak Kerajaan memberi

layanan yang sama antara kedua-dua pihak ini supaya janganlah dibeza-bezakan. Sebab saya katakan demikian ialah kerana ada setengah-setengah tempat dibeza-bezakan, manakala terjadi demikian akan mengganggu segala rancangan-rancangan kegiatan dan sebagainya. Saya telah difahamkan oleh beberapa orang yang tertentu bahawa dalam Bulan Dakaah ini ada pihak-pihak yang tertinggal yang sepatutnya duduk dalam Jawatankuasa tersebut.

Tuan Speaker, berkenaan dengan perkara B.3 iaitu pejabat Daerah dan Tanah, saya suka menyentuh berkenaan dengan Pejabat ini iaitu selalu berlaku kekurangan wang manakala mereka-mereka yang bertanggungjawab dalam perkara ini tidak dapat menjalankan projek-projek ini. Kadang-kadang satu-satu projek itu terpaksa ditangguh dari satu tahun ke satu tahun yang lain untuk mendapat peruntukan. Jadi alangkah rugi rancangan itu semacam pembinaan titi ada dua bahagian, iaitu titi Jabatan Parit dan Taliair dan lagi satu titi Pejabat Daerah yang melalui taliair. Kadang-kadang titi ini telah musnah dan tidak diganti oleh kerana peruntukan tidak cukup. Saya berharap kalau Pejabat Daerah ini diberi peruntukan yang lebih, ia dapat memenuhi kehendak-kehendak yang diperlukan oleh orang-orang kampung.

Berkenaan dengan B.4 — Hakmilik Tanah — saya menerima banyak sungutan-sungutan mengenai perkara berjalan sangat lambat. Ada orang mengatakan sampai dua atau tiga tahun dan sebagainya. Jadi sepatutnyalah kekurangan kaki-tangan di bahagian ini ditambah

supaya dapat membebankan masalah hak milik mereka.

Perhubungan dengan B.5 saya suka menambah bahawa saya dapati ada beberapa ban yang begitu panjang yang ada kalanya kurang dibersihkan, jadi patutlah ditambah kakitangan untuk membersihkannya dengan sebab ini menyebabkan terjadinya sarang tikus. Banyak petani-petani merayu dan mengatakan ban itulah yang menjadi tempat sarang tikus sebab tidak dikawal dengan rapi dan tidak dibersihkan. Parit-parit gila juga tidak dibersihkan dan menyebabkan tikus membiak.

Selain dari itu juga saya suka menyentuh berkenaan dengan Perkara B.9. Tuan Speaker, Perkara B.9 ini ialah saya selalu mendapat rungutan-rungutan daripada orang kampung berkenaan parit-parit di tepi jalan yang mana pada hari ini selalu terganggu atau tidak diawasi dan dijaga betul-betul. Ini menyebabkan air hujan lebat yang turun di atas jalan akan masuk ke kampung. Saya percaya usaha kita untuk membaiki jalan kampung dengan membeli tanah merah, tapi projek tanah merah ini tidak menghasilkan maksud dengan sebab jalan raya tidak ada parit maka air masuk ke kampung. Maka jalan-jalan kampung menjadi rosak saya berharap pihak kerjaraya mengambil berat tentang parit di tepi jalan. Saya suka juga menyebutkan bahawa jentera mengorek parit ini apa yang saya tahu sangat kurang. Jadi mereka selalu memberi alasan bahawa jentera untuk mengorek parit-parit ini dibawa ke lain tempat. Saya berharap Kerajaan akan menambahkan peruntukkan sedikit lagi untuk membeli jentera dan saya harap parit-

parit akan diawasi dengan sepenuhnya. Banyak kawasan yang tidak ada parit di tepijalan. Dengan sebab itu orang-orang kampung terdedah kepada air yang bertakung.

Tuan Speaker, berhubung dengan B.10 dalam Hal Ehwal Ugama, saya berasa tidak begitu gembira sebab peruntukan telah diadakan pada tahun lalu untuk mendirikan Mahkamah Kadi di Bukit Mertajam tetapi hingga hari ini Mahkamah itu belum didirikan. Saya tidak tahu apakah sebabnya pembinaan Mahkamah itu dihentikan kerana peruntukannya telah diluluskan. Saya juga menyokong apa yang dikatakan oleh sahabat saya di sana tadi bahawa patutlah diberi pertimbangan kepada sekolah-sekolah rakyat kerana Kerajaan Persekutuan telah menanggung perbelanjaan sekolah rendah dan peruntukan itu patutlah diberi pertimbangan untuk memberi gaji atau pun bantuan-bantuan yang sepatutnya kepada sekolah-sekolah rakyat kerana sekolah-sekolah ini juga menjalankan tanggungjawab seperti mana sekolah-sekolah lain. Kita patutlah berterima kasih kepada kakitangan sekolah rakyat ini yang telah menjalankan tugas kerja dan tugasnya bagi membimbing rakyat dengan bijaksananya setelah belia-belia ini gagal di sekolah-sekolah menengah supaya dapat menerima pelajaran dan dapat menjauhi daripada tercebur menjadi penagih dadah dan dengan fahaman-fahaman sesat dan sebagainya. Jadi dengan adanya sekolah ugama rakyat ini maka rakyat juga dapat bimbingan yang sewajarnya.

Tuan Speaker, berkenaan dengan Perkara B.11 — Jabatan Kebajikan Masyarakat — suka-

lah saya menyebutkan di sini bahawa dalam kawasan ini sentiasa juga mendapat bencana alam seperti ribut dan sebagainya, jadi biala h bantuan itu dapat disegerakan sebab manakala satu-satu rumah ditmpa kemalangan maka tentulah penghuni-penghuninya tidak dapat menjalankan tugas sebelum rumah mereka siap dengan sempurna. Maka patutlah diberi pertimbangan yang lebih sedikit kerana bantuan itu kadangkang tidak mencukupi.

Tuan Speaker, berkenaan dengan Perancang Bandar dan Kampung, saya difahamkan bahawa banyak kilang-kilang telah diluluskan di kampung-kampung. Ini telah menyebabkan pencemaran alam dan sebagainya yang mana telah menimbulkan masalah-masalah di kampung itu. Saya menyeru Kerajaan supaya kilang-kilang baik kilang-kilang kecil ataupun besar biarlah tempat letaknya jauh daripada kampung kerana bila berdekatan dengan kampung akan menimbulkan masalah yang amat rumit sekali. Jadi sebelum mendirikan kilang hendaklah dipertimbangkan betul-betul dan saya cadangkan di sini dibincangkan dengan Jawatankuasa Kemajuan dan Keselamatan Kampung oleh sebab J.K.K.K. ini mewakili orang-orang kampung dan pendapat mereka perlu didapati.

Tuan Speaker, Perkara B. 14 saya telah lihat pada masa yang lalu berkenaan dengan projek ayam yang di b e r i k a n kepada orang-orang kampung sedangkan pejabat itu sendiri belum mencuba ayam itu adakah ia dapat memberi faedah yang sewajarnya atau tidak. Pada masa yang lalu penternak-penternak ayam ini telah menternak dengan *ration*-nya dibantu oleh Kerajaan tetapi

mereka terpaksa menanggung hutang kerana ayam mereka tidak bertelur sebagaimana yang dirancang. Jadi ini menyebabkan kerugian. Oleh itu ada beberapa penternak yang mengalami hal ini. Jadi saya harap bahawa bukan sahaja berkenaan ayam tetapi juga perkara yang lain pihak Jabatan Haiwan hendaklah mencuba dahulu dan jika sudah berjaya dan memuaskan barulah diberi kepada orang-orang kampung. Orang-orang kampung yang hendak diberi menternak ayam ini hendaklah juga diberi taklimat bagaimana cara-cara yang sempurna dapat dijalankan supaya tidak timbul masalah sebab kalau timbul masalah-masalah, banyaklah kata-kata desas desus yang tidak baik dapat kita dengar, pada hal Kerajaan tidak menyedari hal ini.

Berhubung dengan pertanian, saya suka mengambil bahagian menyebut dalam bab ini iaitu pada Jmasa yang lalu, kita ada pegawai pembasmian tikus yang bertanggungjawab. Jadi saya nampak kesannya sebab mau tak mau pegawai tersebut terpaksa membuat *round* atau melawat ke semua kawasan padi dan masalah tikus dapat diatasi. Selain daripada itu saya berharap Pejabat pertanian hendaklah mengambil perhatian berat terhadap baja-baja yang digunakan. Apa yang saya tahu, banyak petani-petani bersungut bahawa mereka menggunakan baja tetapi hasil tidak memuaskan. Saya telah mendengar bahawa baja-baja yang dikeluarkan oleh pihak tertentu ialah baja yang tidak baik. Oleh itu hasilnya kurang. Jadi mereka m e m b e l a n j a l a n w a n g yang banyak untuk menanam padi. Pada tahun ini di Kawasan Sungai Dua misalnya ada sejenis penyakit padi iaitu ada ulat yang

memakan akar padi. Maka mereka telah menggunakan berbagai-bagai jenis baja tapi tak dapat dipulihkan padi itu. Baja itu patut digantikan dengan jenis baja lebih baik dan Jabatan Pertanian juga patut mengkaji apakah jenis racun serangga yang baik patut digunakan.

Tuan Speaker: Ahli Yang Berhormat, semalam Ahli Yang Berhormat telah bercakap banyak mengenai pertanian, saya ingat tak kurang sama macam hari ini juga.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Tuan Haji Zabidi Bin Haji Ali): Sebab kelmarin ketinggalan. Hari ini saya bercakap berkenaan racun sebab perkara racun seperti racun padi, saya faham di masa lampau ada ikan banyak didapati di sawah-sawah tetapi hari ini amat kurang sekali sebab racun yang digunakan itu membunuh ikan-ikan. Jadi itulah saya harap Jabatan Pertanian ini mengkaji racun-racun yang hendak digunakan.

Selain dari itu saya suka menambah masalah lesen.

Tuan Speaker: Kepala berapa, Yang Berhormat? Saya ingat perbincangan ini eloklah ditujukan khusus kepada kepala-kepala yang berkenaan.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Tuan Haji Zabidi bin Haji Ali): Sekian, terima kasih.

Ahli Kawasan Macang Bubuk (Encik Lim Heng Tee): Tuan Speaker, satu perkara yang *significant* bagi Anggaran Belanjawan (Budget) 1979 adalah bahawa Kerajaan Negeri tidak bercadang menaikkan cukai. Ini kerana Kerajaan Negeri memahami sungguh bebanan yang

berat yang telah ditanggung oleh pembayar-pembayar cukai. Dengan ini Kerajaan telah menyediakan anggaran belanjawan defisit dan bukannya anggaran belanjawan *surplus* yang bermakna lebih cukai dikenakan atas rakyat.

Kerajaan Negeri telah menganggarkan perbelanjaan yang berjumlah \$46,605,130 dan hasil pendapatan yang berjumlah \$41,805,130.00 dengan itu maka mengakibatkan defisit sebanyak \$4,800,000.00 bagi tahun 1979.

Anggaran belanjawan defisit hendaklah jangan dianggap sebagai satu tanda kelemahan tentang keadaan kewangan oleh ahli-ahli Parti Pembangkang. Sebenarnya, dalam kes Negeri Pulau Pinang, ini adalah satu tanda kekuatan dan keyakinan, keyakinan bahawa kami boleh dapat lebih pendapatan pulangan pada masa hadapan daripada apa yang telah dibelanjakan pada masa sekarang.

Kerajaan Negeri di bawah pimpinan Dr Lim Chong Eu adalah sebuah Kerajaan yang bertanggungjawab dan berpandangan jauh. Dalam masa 10 tahun yang lepas, kita telah nampak bagaimana Kerajaan Negeri di bawah pimpinan Dr Lim telah mengubah keadaan ekonomi yang semakin merosot pada akhir tahun 1960an kearah satu keadaan ekonomi yang berkembang maju hari ini.

Tuan Speaker: Ahli Yang Berhormat, bolehkah teruskan kepada tajuk perbincangan?

Ahli Kawasan Macang Bubuk (Encik Lim Heng Tee): Walau bagaimanapun, Pulau Pinang adalah satu negeri kecil dengan

sedikit sahaja bahan-bahan keluaran. Kebanyakan pendapatan kami adalah didapati dari usaha kuat rakyat kita di dalam bidang-bidang perindustrian, perdagangan, perniagaan dan lain-lain. Dengan ini, untuk memenuhi kehendak-kehendak dalam kemajuan-kemajuan sosio-ekonomi, lebih punca hasil pendapatan hendaklah diusahakan. Peruntukan Kerajaan Pusat ke Negeri Pulau Pinang di bawah Rancangan Malaysia Ketiga adalah kecil sahaja bila berbanding dengan negeri-negeri lain. Untuk menolong Pulau Pinang, Kerajaan Pusat hendaklah memberi lebih peruntukan kewangan. Untuk permulaannya, Kerajaan Pusat hendaklah menimbang peruntukan-peruntukan tambahan yang berikut kepada Negeri Pulau Pinang:

- (i) Pada masa ini, kutipan-kutipan dari cukai jalan di Negeri Pulau Pinang berjumlah \$33 juta setiap tahun. Tetapi, lebih kurang 10% sahaja telah diberi balik kepada Negeri Pulau Pinang sebagai geran jalan. adalah nyata bahawa lebih wang hendaklah diberi balik kepada Kerajaan Negeri untuk membolehkan lebih projek-projek pembangunan dijalankan oleh Kerajaan Negeri.
- (ii) Oleh kerana hasil dari kemajuan yang cepat dalam perusahaan pelancungan, hotel-hotel telah bertambah dengan hebat. Kerajaan Pusat hendaklah menimbang mengembalikannya...

Tuan Speaker: Ahli Yang Berhormat, saya suka kalau Ahli Yang Berhormat tujuan per-

bahasan ini kepada Jabatan-Jabatan yang berkenaan dari segi perbelanjaan.

Ahli Kawan Macang Bubuk (Encik Lim Heng Tee): Terima kasih, Tuan Speaker.

Tuan Speaker, punca hasil pendapatan utama bagi Negeri ini adalah hasil pendapatan dari tanah. Kami dapat tahu bahawa sejumlah besar hasil pendapatan yang harus dikutip telah dihilangkan begitu sahaja oleh kerana kelambatan dalam permohonan-permohonan dan dalam keluaran geran-geran atau hakmilik-hakmilik. Ini bererti Kerajaan Negeri telah hilang hasil pendapatan yang besar tiap-tiap tahun.

Kami juga tahu bahawa sejumlah besar dari bayaran lewat hasil-hasil tanah tidak dapat dikutip di dalam Negeri ini. Sungguhpun benar ada tuan-tuan tanah kecil yang sungguh-sungguh miskin dan tidak dapat membayar cukai-cukai tanah tepat pada masanya. Kes-kes mereka hendaklah diberi pertimbangan-pertimbangan yang bersimpati. Walau bagaimanapun, ada juga beberapa tuan-tuan tanah besar, yang dengan sengaja enggan membayar cukai tanah mereka. Kerajaan mesti mengambil tindakan tegas terhadap mereka untuk dapat kembali semua bayaran tunggakan dan di mana yang perlu, mengambil alih tanah-tanah yang berkenaan dan mengagih semula kepada orang-orang tidak bertanah.

Tuan Speaker, pada pendapat saya, Kerajaan telah berhati-hati dan berjaga-jaga dalam perbelanjaannya. Saya ingin menunjukkan bahawa, dari jumlah perbelanjaan sebanyak \$46,605,130.00, bayaran atas gaji-

gaji dan elaun-elaun sahaja telah mengambil 41.42%. Dalam kes kedua-dua Majlis Perbandaran, peratusannya lebih tinggi. Ini tidak akan jadi satu tanda yang sihat kerana sejumlah besar telah diambil sebagai gaji dan elaun-elaun dan sedikit sahaja tertinggal bagi pembangunan. Jumlah peratus yang tinggi ini membayangkan: (i) berbagai-bagai sumber tenaga yang tidak digunakan dengan sebaiknya; (ii) sistemnya tidak efisien, dan (iii) jabatan-jabatan berkenaan terlalu banyak kakitangan atau pembahagian kerja-kerja tidak memuaskan.

Saya minta pihak Kerajaan mengambil langkah-langkah yang sewajarnya untuk memperbaiki keadaan ini.

Tuan Speaker, saya sokong Rang Undang-Undang Perbekalan (1979), tahun 1978.

Terima kasih.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Saya Speaker, untuk mengambil sedikit sebanyak bahagian dalam perbahasan ini mengenai Rang Undang-Undang Perbekalan tahun 1979.

Tuan Speaker, dalam ucapan Yang Berhormat Ketua Menteri Pulau Pinang — saya ingat hari ini saya kena gunakan perkataan Yang Berhormat dalam ucapan saya.

Ahli Kawasan Bayan Lepas (Encik Khalid Ahmad bin Sulaiman): Yang Amat Berhormat, bukannya Yang Berhormat.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Yang Amat Berhormat. Barangkali saya pun boleh duduk di kerusi itu.

Tuan Speaker, dalam ucapan Yang Amat Berhormat ketua Menteri, apa yang ada di hadapan saya satu senarai Kepala 3. Tuan Speaker, Ketua Menteri kata Kerajaan Negeri membentangkan belanjawan pada tahun 1979. Belanjawan ini menunjukkan jumlah hasil sebanyak \$41,805,130.00 bagi tahun 1979 dan jumlah perbelanjaan pengurusan sebanyak \$46,605,130.00. Oleh yang demikian, kita akan menyediakan belanjawan kekurangan yang sebanyak \$4,800,000.00.

Tuan Speaker, dalam ucapan-nya juga Ketua Menteri ada cakap tidak ada cukai baru yang akan dikenakan dan sewa tanah akan terus sama dengan tahun 1978. Tuan Speaker, kami tahu lepas baca ucapan Ketua Menteri, kami tahu belanjawan 1979 jadi kekurangan iaitu *budget deficit*. Ketua Menteri ada cakap tidak ada cukai-cukai baru yang akan dikenakan dan sewa tanah akan terus sama dengan tahun 1978. Saya ingat Ahli-Ahli di sebelah sana, Tuan Speaker, ada puji dalam Dewan ini. Tuan Speaker, dalam fikiran saya, saya ingat Ketua Menteri ada cakap begitu dalam ucapannya, tidak ada cukai baru akan dikenakan dan sewa tanah akan terus sama dengan tahun 1978, saya ingat mata-mata Barisan Nasional ada atas Pilihan raya Kecil di Kampong Kolam. Oleh kerana itu percakapan ini ada dalam ucapan. Saya syak, Tuan Speaker, dalam masa depan saya ingat boleh jadi dua-tiga bulan selepas pilihan-raya ini, tentu ada tambahan atau satu permohonan usul depan Dewan ini. Tuan Speaker, apa yang saya mahu tanya kepada Kerajaan Barisan Nasional adakah oleh kerana ini belanjawan 1979 jadi satu belanjawan defisit? Adakah s e b a b s e b a b, Tuan

Speaker? Saya ingat ada sebab. Sebabnya ada dalam ucapan Ketua Menteri juga. Apa yang ada disebutkan dalam ucapan saya baca di sini:

"B a g a i m a n a saya ingin menarik perhatian Ahli-Ahli Yang Berhormat bahawa Kerajaan Negeri dihadapi dengan tunggakan-tunggakan sebanyak \$4,025,630.58 daripada sewa tanah dan \$1,397,676.90 daripada pungutan-pungutan perumahan murah. Sungguhpun usaha-usaha telah dibuat untuk mendapatkan balik tunggakan-tunggakan ini. Pembayaran baliknya masih berlengah dan Kerajaan terpaksa berusaha setakatmana yang boleh disisi undang-undang untuk mendapatkan balik tunggakan-tunggakan ini memandangkan kepada kedudukan belanjawan kita yang ketat."

Tuan Speaker, saya mahu tanya Kerajaan ini apa langkah-langkah yang telah diambil untuk mengutip balik apa yang terhutang kepada Kerajaan Negeri Pulau Pinang. Saya ingin Ketua Menteri boleh beri sebab-sebab bila Ketua Menteri dapat peluang-peluang untuk jawab tuduhan kepada kami di sebelah sini dalam Dewan ini. Tuan Speaker, apa yang Kerajaan Barisan Nasional dalam Pulau Pinang terpaksa kena buat untuk mencari punca-punca lain untuk dapat hasil?

Baru-baru ini Tuan Speaker, dukacita ada satu kejadian di Pulau Pinang untuk cukai hiburan. Cukai hiburan ini jadi satu perkara Negeri, kalau saya

tidak silap. Baru-baru ini di panggung-panggung wayang di Negeri Pulau Pinang—saya ingat di Capitol—dan di Panggung wayang di tempat-tempat lain di negeri ini, ada satu gambar filem bertajuk 'Jesus of Nazareth'. Tuan Speaker, di Pulau Pinang filem ini ada ditunjukkan di Capitol lebih-kurang 14 hari. Selepas itu, Tuan Speaker, filem itu telah diharamkan.

Ahli Kawasan Bayan Lepas (Encik Khalid Ahmad bin Sulaiman): Saya bangun atas Peraturan 47(2). Jadi, Tuan Speaker, kita sekarang berada dalam Bacaan 2 dalam Rang Undang-Undang ini. Mengikut Peraturan 60 perbincangan kita ini hendaklah dihadkan kepada asas dan kebaialan Rang Undang-Undang ini. Kalau boleh saya terjemahkan iaitu Seksyen 60.

Tuan Speaker: Pihak Yang Berhormat faham, bukan?

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Mana ada bantahan dalam peraturan-peraturan ini. Ya! 60 mana ada bantahan. Tuan Speaker, apa yang saya faham tidak ada apa-apa bantahan dalam Peraturan ini. Jikalau ada Peraturan lain tentu saya tidak buat. Ini bersangkutan dengan belanjawan, apa yang ada di depan kami di atas meja.

Tuan Speaker: Perbahasan berasaskan tajuk.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Betul, Tuan Speaker, tetapi perkara ini boleh jadi perbahasan. Ini satu perkara tetap, Tuan Speaker, perkara yang ada timbul di Negeri

ini. Ahli-ahli dalam Kerajaan kalau ada peluang boleh bagi jawapan. Tuan Speaker, apa yang saya cakap tadi ini betul jadi satu punca kami dalam Negeri Pulau Pinang ini boleh dapat cukai hiburan. Saya mahu tahu, Tuan Speaker, oleh kerana apa filem ini telah diharamkan? Filem ini sudah diharamkan, saya tahu. Kami semua tahu.

Tuan Speaker: Ahli Yang Berhormat, soal pengharaman filem itu tidak ada kaitan.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Tuan Speaker, akibat dari pengharaman filem ini, kami tidak dapat cukai hiburan. Cukai Hiburan jadi perkara Negeri. Ini jadi satu punca kami boleh dapat hasil. Apa sebab-sebabnya, saya mahu tahu. Adakah sebab filem ini diharamkan? Jikalau ada sebab, apa sebab? Ini ada kaitan, Tuan Speaker, ada kaitan dengan apa yang ada di hadapan kami. Saya merayu kepada Kerajaan bagi sebab oleh kerana apa filem ini dalam Pulau Pinang sudah diharamkan. Kalau diharamkan di negeri-negeri lain, tidak apa, tapi di Pulau Pinang.....(*gangguan*).

Tuan Speaker: Ahli Yang Berhormat, soal pengharaman filem, saya ingat ini adalah satu hak badan penapisan filem. Kalau soal mengapa filem itu diharamkan di dalam Dewan ini saya ingat tidak bersalah. Bila saya bercakap, minta duduk, Ahli Yang Berhormat. Soal mengapa filem ini diharamkan tidak boleh dibawa dan ditanya di sini. Ada Jawatankuasa Penapisan Filem dan sebagainya.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Tuan Speaker, apa yang saya tahu,

Lembaga Penapisan Filem sudah meluluskan filem ini. Filem ini sudah ditunjukkan di Capitol 14 hari, selepas itu baru diharamkan. Oleh kerana itu kami tidak dapat cukai hiburan. Maksud itu yang saya mahukan penjelasan.

Lagi satu perkara, **T u a n Speaker**, ialah perkara yang amat mustahak dalam Negeri Pulau Pinang ini, iaitu yang menjadi t a n g g u n g j a w a p Jabatan Kebajikan Masyarakat. Dalam Pulau Pinang barangkali kalau kita pergi ke Penang Road atau Bishop Street untuk membeli barang-barang, ada terdapat orang-orang miskin duduk di kaki lima. Baru-baru ini, Tuan Speaker, ada satu kejadian.

Tuan Speaker: Di waktu malam?

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Siang pun ada, Tuan Speaker. Pagi ini juga ada satu lapuran dalam "Straits Echo". Ada satu gambar, Tuan Speaker. Gambar macam ini tentulah merosakkan imej Pulau Pinang. Pulau Pinang jadi satu pulau intan. Pelancung-pelancung mari di sini, tetapi apa yang ada di sini, Tuan Speaker? Orang ini dan juga ada lain-lain orang juga. Ini adalah tanggungjawab Jabatan Kebajikan Masyarakat. Saya merayu kepada Jabatan ini supaya m e n g a m b i l tindakan terus-menerus atas perkara ini. Perkara ini juga b e r s a n g k u t dengan o r a n g - o r a n g miskin, o r a n g - o r a n g tidak ada tempat-tempat tidur. Itu barangkali satu perkara di mana Kerajaan Barisan Nasional di Pulau Pinang telah gagal dan tidak m e n d a p a t k a n rumah-rumah untuk orang-orang miskin ini.

Tuan Speaker, bersangkut dengan apa yang saya faham, ahli-ahli dari Barisan Nasional dalam Kerajaan mendapat \$10,000.00 satu tahun untuk digunakan atas projek-projek kecil di kawasan-kawasan masing-masing. Tuan Speaker, kami dari Parti Pembangkang yang di sebelah sini, tidak dapat \$10,000.00. Apa yang saya mahu tanya kepada Kerajaan Barisan Nasional, adakah duit itu duit Barisan Nasional, atau duit Kerajaan atau duit *tax payers*? Itu satu soalan saya mahu jemput ahli-ahli di sebelah sana untuk menjawab. Tuan Speaker, duit-duit yang ada dalam belanjawan, apa yang digunakan, Tuan Speaker, saya merayu kepada Kerajaan Barisan Nasional jangan *discriminate*—jangan *discriminate* tempat atau kawasan Opposition dan kawasan Barisan Nasional. Saya tahu, Tuan Speaker, bila Kerajaan Parti Barisan Nasional kalah dalam satu kawasan, dalam pilihanraya lain tentu mahu cari satu peluang untuk merebut-rebut kawasan itu kepada Barisan Nasional. Boleh jadi oleh kerana duit-duit yang ada dipakai di tempat lain di pakai di tempat kawasan Barisan Nasional, kerusi itu boleh dapat lagi sekali. Apa yang ada dalam kawasan Parti Pembangkang tidak lulus. Itu satu sikap yang tidak baik, Tuan Speaker. Saya merayu kepada Kerajaan dalam perkara ini, buat apa yang adil.

Tuan Speaker, berkenaan dengan sikap pegawai-pegawai tinggi dalam Jabatan masing-masing di Pulau Pinang, baru-baru ini di Bukit Mertajam, Tuan Speaker, ada satu kejadian yang tidak baik. Apa yang saya faham, Tuan Speaker, dalam Hospital Besar di Bukit Mertajam ada

seorang doktor—satu pegawai tinggi—yang telah tendang satu orang yang pergi ke sana untuk dirawat. Orang itu ada buat tuduhan atas doktor itu. Orang itu sekarang ada di Hospital Besar di Pulau Pinang. Tuan Speaker, ada pegawai-pegawai dalam banyak Jabatan-Jabatan Kerajaan di Pulau Pinang yang tidak bertanggungjawab. Ini satu contoh. Ada contoh banyak lagi macam ini di Pejabat Tanah di Pulau Pinang dan di Hospital Besar. Ada pegawai-pegawai yang tidak peduli apa kepada orang ramai. Di Pejabat Tanah pegawai-pegawai ini juga duduk di sana, hisap rokok, minum kopi, tidak peduli langsung. Ini satu sikap yang tidak baik. Barangkali Kerajaan akan dapat mengambil tindakan dalam perkara ini.

Tuan Speaker: Panjangkah lagi, Ahli Yang Berhormat?

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Tidak Berapa panjang.

Tuan Speaker, soal ko-odinasi Jabatan Kerja Raya dan N.E.B. Tuan Speaker, kalau kita pergi ke pekan hari ini, kita dapati J.K.R. korek disini, esok N.E.B. korek disana. Tidak ada ko-odinasi. Perkara semacam ini ada timbul banyak kali di sini. Jika kami jumpa pegawai-pegawai dalam J.K.R. atau N.E.B., J.K.R. Kata itu tanggungjawab N.E.B., dan bila kita tanya N.E.B., katanya pula tanggungjawab J.K.R. Tuan Speaker, ini pun satu masalah penting dalam Pulau Pinang. Saya merayu Kerajaan Negeri Pulau Pinang mengambil tindakan atas perkara ini.

Tuan Speaker, kelmarin bila Yang Amat Berhormat Ketua Menteri menjawab tuduhan-tuduhan kami dari sebelah sini,

Ketua Menteri ada cakap 'Oh, ini Parti D.A.P. muka baru tapi lagu lama'.

Tuan Speaker: Ahli Yang Berhormat, apa ada kaitan musik dengan perbekalan ini? (*ketawa*).

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Tuan Speaker, apa yang saya mahu cakap ini kami dari D.A.P. dan sahabat-sahabat saya yang dua — satu PAS dan satu dari BEBAS — kami bagi jaminan kalau kami bagi kritik, kami bagi kritik yang *responsible*. Jangan cakap D.A.P. dengan satu parti yang cakap bohong. Itu tuduhan yang tidak betul, tuduhan palsu. Saya dukacita Ketua Menteri buat tuduhan semacam itu pada D.A.P.

Tuan Speaker, kami dari D.A.P. dukacita ahli-ahli Barisan Nasional bila pun kami disini gunakan satu perkataan yang tidak betul dalam Bahasa Malaysia, 'Oh, angkat kamus ini, baca'.

Tuan Speaker: Ahli Yang Berhormat, perkara itu sudah pun selesai kelmarin.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh): Belum selesai. Apa yang mahu cakap, Tuan Speaker, apa yang ada di Dewan itu satu semangat yang baik, mahulah *give and take*. Tuan Speaker, saya pun tidak mahu cakap lebih lama. Saya ingat rakan saya di sini mahu bagi ucapan panjang. Oleh itu saya bagi peluang kepada rakan saya ini untuk mengambil bahagian dalam perbahasan ini.

Terima kaseh.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo): Tuan Speaker, tempat-tempat di dalam constituency saya, misalnya Paya Terubong, Happy Valley, Kampong Pisang, K a m p o n g

Melayu, Thean Teik Estate, Jalan Zoo dan sebagainya, constituency tersebut telah mempunyai banyak masalah-masalah seperti yang berikut: bekalan air dan letrik, sistem parit, lampu-lampu di tepi jalan, kesihatan dan lain-lain lagi.

Tempat seperti di Thean Teik Estate, Kampong Pisang, lampu-lampu jalan di tempat tersebut adalah sangat kekurangan atau langsung tidak ada. Lampu-lampu jalan yang ada tidak cukup terang.

Pada pendapat saya, semenjak kemerdekaan, Kerajaan Negeri Pulau Pinang telah gagal dalam segi perbekalan lampu-lampu jalan, terutama di constituency Paya Terubong.

Berkenaan dengan perbekalan air-paip, ada penduduk-penduduk telah memohon paip tetapi setelah beberapa tahun permohonan mereka itu tidak di hiraukan.

Tuan Speaker: Ahli Yang Berhormat, minta halakan ucapan kepada Tuan Speaker.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo): Penduduk-penduduk yang tersebut terpaksa meminjam air daripada jiran-jiran mereka. Lebih serius lagi, ada pun mereka yang terpaksa memakai air perigi untuk minuman. Air sangatlah mustahak kepada kehidupan manusia. Saya merayu Kerajaan Negeri ini, berdasarkan prinsip kemanusiaan, meluluskan permohonan penduduk-penduduk tersebut ini dengan segeranya.

Constituensi saya adalah kawasan luarbandar dan kebanyakan penduduk-penduduk di sini terdiri dari orang-orang miskin. Akan tetapi kebajikan penduduk-penduduk telah diketepikan oleh Kerajaan. Perkhidmatan parit

umpamanya sangat buruk. Beberapa aliran-aliran sungai di kawasan Paya Terubong telah dihalang kerana dipenuhi dengan sampah sarap. Akibatnya sungai-sungai ini telah menerbitkan bau-bau busuk. Lebih serius lagi, kerana aliran sungai tersumbat, jadilah nyamuk-nyamuk telah berbiak di sana. Baru-baru ini apabila saya meronda Taman Thean Teik serta Taman Thean Teik Tiga, saya terdapat keadaan yang tersebut: Parit di belakang kedai ubat Tai On Tong di pekan Ayer Itam telah rosak semenjak beberapa tahun dahulu tanpa diperbaiki. Ini mengakibatkan air di parit ini melimpah dan merempuh ke sekelingnya dengan bau busuk.

Jalan-jalan di Thean Teik Estate, Kampong Pisang, Kampong Melayu, Jalan Zoo dan Jalan Batu Jantan adalah dipenuhi dengan lubang-lubang yang berisi air pada musim hujan. Ini telah menyusahkan trafik-trafik. Saya menyeru Jabatan Kerja Raya supaya mengambil tindakan secara cepat untuk memperbaiki jalan-jalan di tempat itu.

Pada pengetahuan saya, penduduk di kawasan Paya Terubong bertambah dengan secara cepat. Jadi selain daripada klinik di kaki Bukit Bendera, klinik baru memang patut dibina untuk kebajikan penduduk-penduduk di kawasan ini. Masalah-masalah yang berhubung dengan penambahan rumah-rumah di kawasan sini ialah perkhidmatan telefon. Saya berharap Jabatan Telefon dan Talikom akan meluluskan permohonan penduduk di kawasan ini dengan secepat mungkin.

Perkhidmatan bas di Paya Terubong tidak memuaskan hati. Majlis Perbandaran Pulau

Pinang patut memberi pertimbangan sewajarnya pada soalan ini. Majlis Perbandaran Pulau Pinang jangan ragu-ragu lagi membenarkan Perkhidmatan bas menghubungkan Paya Terubong dengan jetty kerana penduduk di Paya Terubong telah bertambah dan masih bertambah kerana pembinaan rumah baru di tempat ini.

Tuan Speaker, masalah kekurangan rumah di Pulau Pinang amatlah serius oleh kerana Kerajaan Pulau Pinang tidak membina *flats* yang cukup, sambil kelaian dan kelambatan meluluskan pelan-pelan kontraktor-kontraktor swasta untuk mendirikan rumah-rumah menjadikan harga rumah-rumah sewajarnya melompat. Harga rumah di Pulau Pinang adalah yang tertinggi di seluruh Malaysia.

Di Constituensi Paya Terubong saya hanya Kampong Melayu sahaja yang mempunyai *flats*. Saya berharap Pengarah Perumahan Negeri, Yang Berhormat Ahli Kawasan Tanjung Bungah, akan lebih bertanggungjawab dan bersimpati daripada bekas Pengarah Lembaga Perumahan Negeri supaya membangunkan *flats* di kawasan Paya Terubong. Langkah-langkah ini boleh mengatasi masalah kekurangan rumah.

Terima kasih.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Peter Paul Dason): Tuan Yangdi-Pertua, Perbadanan Kemajuan Pulau Pinang telah ditubuhkan untuk membantu membangun ekonomi negeri. Dengan matlamat ini, P.D.C. telah memulakan projek KOMTAR dan juga menubuhkan syarikat-syarikat yang menggalakkan perusahaan dan perdagangan. Perbadanan telah

mula *justify* projek KOMTAR dengan mengatakan bahawa projek KOMTAR akan membantu mendatangkan pembaharuan semula bandar di bandaraya.

Ahli Kawasan Bayan Lepas (Encik Khalid Ahmad bin Sulaiman): Tuan Speaker, saya bangun atas Peraturan 47.

Saya memang kasihan juga kepada Ahli Yang Berhormat dari Ayer Itam, kalau beliau hendak baca ucapan itu boleh juga sebab beliau tidak berapa fasih di dalam bahasa Malaysia. Tetapi saya minta, Tuan Speaker, biarlah perbincangan itu berasaskan kepada Supply Bill yang kita bincangkan dan jangan lari daripada tajuk ini.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Peter Paul Dason): Saya faham Peraturan-Peraturan Mesyuarat ini, Tuan Yangdi-Pertua.

Tuan Speaker: Tetapi, Ahli Yang Berhormat, soal KOMTAR ini telah berkali-kali dibangkitkan dalam Dewan ini semalam.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Peter Paul Dason): Tuan Yangdi-Pertua, saya faham jika la u Kerajaan mahu banyak wang dan belanja wang rakyat Pulau Pinang. P.D.C. belanja banyak. Itu wang rakyat dan KOMTAR satu projek yang besar, mestilah saya ada hak menjadi wakil rakyat bercakap fasal ini. Ada orang lain bercakap kerana projek KOMTAR. Jika la u saya ulang-ulang sama cakap lain ahli-ahli di Dewan ini, Tuan Yangdi-Pertua boleh kata cakap saya ulang-ulang dan *wasting time*, tapi saya belum jalan lagi. Dengar "KOMTAR" sudah takut. Ya, akibat projek ini hampir berjuta-juta ringgit akan dimasukkan ke dalam Ekonomi Negeri

dan dengan demikian memberikan satu galakan atau *push* kepada Ekonomi Negeri.

Ahli Kawasan Bayan Lepas (Encik Khalid Ahmad bin Sulaiman): Tuan Speaker, saya bangun sekalilagi atas Peraturan 47.

Saya minta perbincangan itu berasaskan kepada Rang Undang-Undang ini. Kita dalam Bacaan Kedua, jadi saya nampak Yang Berhormat tidak faham peraturan-peraturan Dewan Mesyuarat ini. Kalau hendak bangkitkan masalah KOMTAR, boleh, dalam perbincangan ucapan Tuan Yangdi-Pertua kelmari n. Bercakaplah sepuas hati. Jadi sekarang ini jangan buang masa di Dewan ini, biar kita tumpukan atas apa-apa Rang Undang-Undang supaya dapat Rang Undang-Undang diluluskan.

Tuan Speaker: Yang Berhormat, tumpukan perbahasan khusus kepada Rang Undang-Undang ini.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Peter Paul Dason): Tuan Speaker, itu prinsip-prinsip apakah kita Kerajaan mahu wang *push* ekonomi Pulau Pinang. Apa macam kah Kerajaan mahu *push general principles*. Kenapa satu ahli kata tidak boleh bercakap? Saya tidak mengerti.

Tuan Speaker: Boleh bercakap, soalnya biarlah perbahasan itu berkisar dari segi Rang Undang-Undang Perbekalan.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Peter Paul Dason): Kerana itu kita mahu cakap *general principles*. Prinsipnya. Second Reading dan bukan *Committee Stage*. Jika la u ahli itu tidak mengerti saya *recommend* Ahli dari Bayan Lepas pergi Parlimen

tengok di sana sama juga peraturan-peraturan. Dalam Second Reading boleh cakap *general principles*.

Ahli Kawasan Bayan Lepas (Encik Khalid Ahmad bin Sulaiman): Tuan Speaker, saya tidak bersetuju. Satu prinsip itu berda sarkan kepada Rang Undang-Undang—prinsip Rang Undang-Undang ini—bukan prinsip ekonomi. Saya nampak Yang Berhormat tidakfaham.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Peter Paul Dason): Tuan Yangdi-Pertua, saya lihat Ahli Bayan Lepas hendak kacau saya bila saya bercakap (*ketawa*).

Ahli Kawasan Bayan Lepas (Encik Khalid Ahmad bin Sulaiman): Bukan sebagai “kacau-master” di Dewan ini.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Peter Paul Dason): Saya bawa projek ini sebagai satu projek yang akan mendatangkan hasil, Tuan Speaker. Adakah benar projek ini benar-benar membawa *renewal* semula bandaraya sekarang? Tidak, apa yang kita boleh lihat selain daripada tempat projek KOMTAR, tidak ada apa-apa pembaharuan semula bandar.

Ahli Kawasan Bayan lepas (Encik Khalid Ahmad bin Sulaiman): Tuan Speaker, saya minta jalan-kan atas permintaan saya tadi.

Tuan Speaker: Ahli Yang Berhormat, tolong bahaskan perbahasan yang berkisar dari segi Rang Undang-Undang yang telah dikemukakan. Itu kehendak saya. Banyak kepala-kepala yang dikemukakan di sini boleh disentuh. Cuba lihat kertas biru itu, Kepala Bill 1 sampai 12 sampai 15. Perbahasan itu mestilah berkisar dari segi perbekalan kita.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Peter Paul Dason): Jikalau begitu, minta maaf, Tuan Speaker. Jikalau begitu Tuan Speaker, Yang Amat Berhormat Ketua Menteri *give speech* dia, kita *pass Second Reading* pergi ke *Committee Stage* dan kita pergi satu-satu kepala; tetapi kalau mahu cakap *Second Reading*, mestilah bercakap *general issues*. Mana-mana pun begitu. Negeri-negeri lain, di Malaysia pun begitu. Tetapi saya hairan—sangat hairan—ada satu ahli sangat pandai. Ada belajar *Constitutional Law* tapi tidak mengerti prinsip-prinsip debate *Second Reading*. Itulah saya hairan.

Ahli Kawasan Bayan Lepas (Encik Khalid Ahmad bin Sulaiman): Tuan Speaker, bukan saya. Nampaknya Yang Berhormat Ahli dari Kawasan Ayer Itam yang tidak mengerti kita hendak membincangkan Rang Undang-Undang ini. Biar kita berasaskan kepada prinsip-prinsip dan kebaikan. *principle and the merits of the Bill*, kalau kita terjemahkan dalam bahasa Inggeris untuk fahaman Ahli Yang Berhormat.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Peter Paul Dason): Tuan Speaker, apa Bill ini? Bill ini mahu angkat wang dari rakyat, habis bikin apa? Apa macamkah Kerajaan mahu belanja wang rakyat? Itulah *Second Reading*. Kalau kita mahu cakap satu-satu dalam sini—Chief Minister dan Secretariat—itu *Third Reading*.

Tuan Speaker: Baik, saya benarkan Ahli Yang Berhormat untuk membuat perbahasan di sekitar Rang Undang-Undang. Sila buat perbahasan ini, yang berassakan kepada Rang Undang-Undang.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Peter Paul Dason): KOMTAR dianggap sebagai satu projek yang akan mendatangkan pembaharuan semula bandar, tetapi hingga *retarding* pembaharuan semula bandar. Mengapa saya cakap ini? Saya berkata demikian kerana Ketua Menteri, untuk menyelamatkan projek kesayangannya daripada menjadi "Gajah Putih" dan untuk sembunyikan kesilapan-kesilapan yang dibuat oleh Kerajaan Negeri akibat perancangan dan *judgement* yang tidak betul telah memaksa banyak jabatan bandaraya dan juga lain-lain jabatan mengambil wang dalam projek tersebut.

Selanjutnya, untuk menjayakan projek KOMTAR, Kerajaan Negeri telah melalui tindakan-tindakan pentadbirannya tidak menggalakan pemaju-pemaju swasta memajukan semula bandaraya Georgetown supaya projek-projek yang diasaskan oleh pemaju-pemaju swasta ini tidak akan bersaing atau *compete* dengan KOMTAR dalam memperuntukkan wang untuk pejabat-pejabat dan lot-lot untuk kedai-kedai. Pemaju-pemaju swasta tidak digalakkan untuk membina bangunan-bangunan tidak lebih dari 4 tingkat di dalam kawasan Georgetown kecuali di beberapa tempat tertentu sahaja. Saya berkata pembaharuan sebuah bandar telah dimatikan oleh projek KOMTAR ini. Rakyat dan ekonomi Pulau Pinang sekarang membayar satu harga yang tinggi semata-mata untuk membuktikan bahawa Ketua menteri kita telah salah apabila beliau mengeluarkan projek KOMTAR ini. Saya berkata begitu oleh kerana terdapat projek KOMTAR pemaju-pemaju swasta telah dihalang dari membangunkan semula Bandaraya Georgetown sejak beberapa tahun ini.

Tuan Speaker: Yang Berhormat, bolehkah buat perbahasan dari segi lain pula. Terlalu panjang berkenaan KOMTAR ini.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Peter Paul Dason): Ada lagi pendek sahaja.

Oleh kerana itu, berjuta-juta *man-hours of work* yang sepatutnya diwujudkan untuk tukang-tukang kayu, juruletrik, buruh-buruh, *mason* dan lain-lain orang telah tidak diwujudkan. Kita telah rugi berjuta-juta *man-hours of work* dan kerugian ini akan berlanjutan untuk beberapa tahun yang akan datang. Berjuta-juta wang yang sepatutnya dilaburkan ke dalam ekonomi Negeri oleh pihak sektor swasta dalam pembaharuan semula bandar-bandar tidak dilaburkan akibat polisi Kerajaan Negeri sendiri dan dasarnya tidak menggalakan sektor swasta dari membangunkan semula bandar semata-mata untuk melindungi projek KOMTAR telah mengakibatkan tanah-tanah yang bernilai tidak boleh dimajukan dengan sepeenuhnya. Di bandaraya adalah kurang tanah tersebut digunakan untuk mendatangkan hasil yang akan membawa faedah-faedah yang banyak. Ini tidak dibuat demikian kerana projek KOMTAR ini.

Majlis Perbandaran, Tuan Speaker, boleh dikatakan dalam tahun-tahun yang akan datang, akan mendapatkan hasil yang banyak dari taksiran oleh kerana projek ini, tetapi mereka yang cakap demikian tidak sedar bahawa Majlis Perbandaran telah rugi dan akan rugi hasil dari *assessment* untuk beberapa tahun yang akan datang. Mereka akan rugi hasil yang sepatutnya akan datang jika mereka tidak membenarkan sektor swasta membaharui semula bandaraya

Georgetown dan juga pusat perniagaan.

Kerajaan Negeri menuntut bahawa P.D.C. yang membuat kajian yang patut sebelum ia ceburkan diri dalam projek-projek perusahaan. Kerajaan Negeri menuntut bahawa Kerajaan adalah cermat dan cekap apabila Kerajaan menggunakan wang awam. Soal seterusnya adakah benar Kerajaan Negeri cermat dan cekap apabila menggunakan wang awam dalam beberapa projek-projek mereka. Saya berkata pihak P.D.C. telah terlalu bebas sekali dalam banyak projek dengan tidak menjalankan kajian yang sedalamnya. Bolehkah Ketua menteri beritahu mengapa Electronics Malaysia Sdn, Bhd. terpaksa diberhentikan operasinya dalam tahun 1975 kerana kerugian besar yang dialami? Inikah apa yang diikatakan efisien atau *planning* yang baik? Syarikat itu ada modal sebanyak \$2.5 juta, dan rakyat mahu tahu berapa banyak wang rugi. Mengapa Ketua menteri tidak cakap apa-apa tentang hal ini? Ketua Menteri dan rakan-rakannya akan berkata ini adalah seperti satu mainan rekod musik yang lama, tetapi selagi Ketua Menteri enggan memberitahu apa-apa tentang syarikat ini, saya pasti akan terus bertanya tentang hal ini.

Tuan Speaker, apa sudah jadi kepada percakapan — minta maaf Tuan Speaker — *forward planning* dan kajian dalam perkara Penang Shipbuilding Corporation? P.D.C. ada 94.8% saham-saham dalam syarikat ini. Modal yang *paid-up* ialah \$6,846,000. Dari *amount* ini, syarikat ini telah rugi sebanyak \$3.25 juta setakat 31hb December, tahun 1977. Ini bererti kerugian atau lebih-kurang 50% modalnya yang

hilang. Bagaimanakah pihak P.D.C. boleh berkata mereka adalah cermat apabila mereka membenarkan syarikat ini mengalami kerugian yang besar ini? Tuan Speaker, berapa banyak wang yang telah rugi setakat ini kita tidak tahu. Bolehkah Yang Amat Berhormat Ketua Menteri memberitahu beberapa banyak wang yang kita telah rugi sehingga hari ini? Rakyat hendak tahu kerana wang yang rugi ini adalah wang rakyat. Mengapa terdapat kerugian yang besar dari syarikat ini?

Tuan Speaker, dalam tahun 70an Ketua Menteri kita selalu bercakap tentang *mushroom* dan beliau juga bercakap tentang pasaran asing yang besar yang ada untuk *mushroom*. Sebanyak ada untuk *mushroom*. Sebanyak \$2,100,000.00 telah dilaburkan ke Bhd untuk mengeluarkan *mushroom* tetapi selepas beberapa tahun tidak ada apa-apa *mushroom* yang telah dieksportkan. Kenapa? Bila mahu eksport sebab sudah banyak tahun? Saya setuju ada yang keluar dari Pulau Pinang, tetapi bila tidak disebutkan.

P.D.C. juga telah melabur dengan satu lagi projek usahasama bernama Atlas Electronics (M) Sdn Bhd. Syarikat ini mempunyai modal *paid-up* sebanyak \$1 juta. Syarikat ini merupakan satu kegagalan dan telah kerugian besar, tetapi berapakah kerugiannya kita pun tidak tahu dan ketua Menteri pun tidak beritahu syarikat ini.

Tuan Speaker, saya minta maaf sebab kadang-kadang bukan kata saya mahu *disrespect* bila kata Tuan Yang di-Pertua tetapi saya cuba.

Satu lagi syarikat usahasama ialah Schott (M) Sendirian Bhd yang ada modal *paid-up* sebanyak

\$7 juta, dan saya ingat di akhir tahun 1977, Tuan Speaker, rekod-rekod menunjukkan syarikat ini telah gagal mendapat keuntungan; tidak ada untung lagi. Inikah pencapaian yang cepat sangat dan *dynamism* yang selalu dikatakan oleh Ketua Menteri? Selanjutnya P.D.C. telah membina 70 lot-lot kedai dan sebanyak 14 buah gerai-gerai di Bandar Bayan Baru Sub-central Complex. Kompleks ini telah dibuka untuk perniagaan dalam bulan Mei tahun ini. Tetapi sehingga hari ini perniagaan hanya dijalankan di 25 buah lot kedai dan 4 buah gerai-gerai.

Tuan Speaker: Panjang lagi-kah Yang Berhormat?

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Peter Paul Dason): Tidak. Adakah pihak P.D.C. membuat apa-apa kajian tentang keperluan untuk projek ini sebelum mereka menggunakan wang awam untuk membina kompleks tersebut?

Tuan Speaker, kubur orang-orang Kristian.

Tuan Speaker: Baiklah, Ahli-Ahli Yang Berhormat, Dewan ini ditangguhkan jam 2.30 petang.

Dewan ditangguhkan pada jam 1.00 tengahari.

Dewan bersidang semula pada jam 2.36 petang.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Peter Paul Dason): Tuan Yang di-Pertua.

Tuan Speaker: Tuan Speaker.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Peter Paul Dason): Minta maaf.

Tuan Speaker, mengenai kubur untuk orang-orang Kristian, tidak ada tempat-tempat lagi di

mana rakyat boleh membeli tanah. Gereja-gereja Kristian telah membeli sebanyak 15 ekar tanah di Telok Kumbar dalam tahun 1973, dan mereka telah memohon untuk mendapatkan kebenaran untuk menggunakan tapak tersebut bagi tujuan kubur tetapi mereka tidak menerima apa-apa jawapan pun telah banyak tahun. Hanya sekarang sahaja Pejabat Tanah dan Galian bercakap beliau akan menyiasat tanah ini. Kenapa, Tuan Speaker, itu banyak tahun berlangsung dahulu, baru Pengarah Tanah dan Galian hendak menyiasat perkara ini? Inikah seperti Kerajaan yang cekap dan berjiwa rakyat yang Ketua Menteri selalu cakap?

Tuan Speaker, saya ingin menyentuh sedikit tentang kemalangan-kemalangan yang berlaku di kilang Pulau Pinang. Tuan Speaker, adalah dianggarkan lebih-kurang 250 orang pekerja-pekerja daripada jumlah 90,000 orang pekerja-pekerja tercedera tiap-tiap bulan. Kira-kira dalam satu tahun yang tercedera adalah 3,000. Ini bererti lebih daripada 3% dari pekerja-pekerja kilang mengalami kemalangan waktu bekerja dalam satu tahun. Angka ini adalah satu angka yang tinggi sekali dan kami hairan mengapa Kerajaan tidak memaksa majikan mengambil langkah-langkah yang lebih berkesan untuk mencegah berlakunya kemalangan-kemalangan di kilang-kilang di Negeri Pulau Pinang. Ini pun ada banyak kilang-kilang di Pulau Pinang, tetapi jikalau tiap-tiap tahun lebih daripada 3% pekerja-pekerja tercedera, mestilah Kerajaan mengambil langkah-langkah. Inikah apa yang dikatakan kerajaan berjiwa rakyat?

Bagaimana Kerajaan mahu menjaga rakyat dengan baik?

Tuan Speaker, Kerajaan Negeri menuntut bahawa Kerajaan Negeri adalah berjiwa rakyat tetapi apabila kita perhatikan sikap yang diambil oleh ahli-ahli dari pihak Kerajaan di dalam Dewan ini, dia tunjuk dengan terang-terang mereka bukan berjiwa rakyat.

Tuan Speaker, Ahli dari Sungai Pinang telah bercakap rakyat Sungai Pinang cukup mahu projek KOMTAR. Kami rakyat di Sungai Pinang yang tidak ada rumah. Banyak dari mereka adalah setinggan. Mereka inilah yang sangat perlukan rumah-rumah rendah. Apa yang mereka mahu ialah rumah-rumah harga murah. Penduduk-penduduk Sungai Pinang terpaksa melutut ditengah jalan meminta Tuan Allah tolong mereka sepertimana ditunjuk dalam muka surat 1, suratkhbar "The Star", apabila rumah-rumah mereka itu dirobohkan oleh pihak Kerajaan Negeri yang dikatakan "berjiwa rakyat". Rakyat terpaksa membina rumah-rumah haram. Kerajaan Barisan di sini telah gagal membina rumah-rumah yang cukup untuk rakyat. Dalam tahun-tahun 1971, 1972, 1973, 1974, dan 1975, Kerajaan tidak membina apa-apa rumah murah.

Tuan Speaker: Ahli Yang Berhormat, soal perumahan telah berbangkit semalam. Telah banyak kali soal rumah haram dan juga soal rumah murah dan sebagainya. Eloklah Yang Berhormat membawa perkara lain pula dan perkara baru.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Peter Paul Dason): Terima kasih, Tuan Speaker. Inilah kerana

Kerajaan tidak membuat apa-apa projek di dalam tahun 1972 hingga 1975. Masa Rancangan Malaysia Kedua, rumah kos rendah tidak dibina. Ini juga apa yang dikatakan perkataan kecekapan atau *efficiency*. Inikah apa yang dimaksudkan "Kerajaan berjiwa rakyat"?

Tuan Speaker, jika Kerajaan benar-benar bersikap berjiwa rakyat, mengapa 7 keluarga di Weld Quay yang mana rumah-rumah mereka terbakar di bulan February tahun ini semasa Tahun Baru Cina tidak dapat rumah sungguhpun mereka dijanjikan rumah. Mereka telah tunggu 9 bulan masih belum diberi rumah. Inikah, Tuan Speaker, kecekapan yang dikatakan oleh Kerajaan? Inikah apa yang dikatakan "Kerajaan yang berjiwa rakyat"?

Tuan Speaker: Ahli Yang Berhormat, saya nampak berulang-ulang sangat "Kerajaan berjiwa rakyat" sudah berapa kali.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Peter Paul Dason): Tuan Yangdi-Pertua, Yang Amat Berhormat Ketua Menteri di dalam ucapan beliau ada sebut tentang *per capita grant* yang Negeri Pulau Pinang dapat pada tahun 1976 dari Kerajaan Persekutuan.

Tuan Yang di-Pertua, tahun 1977—saya baca apa yang ada dalam Anggaran Hasil dan Perbelanjaan tahun 1979—situ ada mengatakan tahun 1977 pemberian mengikut bilangan kepala atau *Capitation Grant*. Dalam tahun 1977 terdapat \$6,802,248.00; Anggaran Tahun 1978 ialah \$5,828,380.00, Anggaran di tengah tahun 1978 ialah sama, dan Anggaran Tahun 1979 ialah \$5,828,000.00. Apa rakyat

Pulau Pinang hendak tahu — dan saya juga — kerana apa di tahun 1977 \$6,802,248.00, Anggaran Tahun 1978 \$5,828,380.00? Sudah kurang.

Census atau angka-angka P.D.C. saya percaya ini *census* bagi tahun 1970.

Tuan Speaker: Yang Berhormat telah menyentuh soal P.D.C. Dalam ingatan saya pada pagi tadi Yang Berhormat telah bercakap tentang P.D.C.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Peter Paul Dason): Bukan saya cakap soal P.D.C. Saya cuma cakap angka-angka saja.

Tuan Speaker: Pagi tadi Yang Berhormat sudah banyak bercakap berkenaan dengan angka-angka P.D.C. Jadi kalau petang ini kita *detail* lagi tentang P.D.C., saya tak benarkan.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Peter Paul Dason): Tuan Yang di-Pertua, Pulau Pinang ada 775,440 orang. Capitation Grant di tahun 1977 \$6,800,000.00. Jadi kalau kira macam itu, Pulau Pinang ada per Capitation Grant kurang dari \$10.00 tiap-tiap orang. Per Capitation Grant, pada fikiran saya, kurang dan kalau Per Capitation Grant turun lebih lagi sampai \$5,828,380.00, rakyat Pulau Pinang ingin tahu kerana apa turun lagi. Kerana Kerajaan Persekutuan tidak mahu beri lebih Capitation Grant kepada Pulau Pinang? Apakah Kerajaan Pulau Pinang ada buat tanah lebih atau orang Pulau Pinang hutang lebih, tapi dok kurang? Kerana apa? Fasal itu, Tuan Speaker, saya ingat—mengikut ucapan Ketua Menteri pagi ini—tidak ada cukai-cukai baru pada tahun hadapan. Saya seronok dan

percaya dalam Pulau Pinang kalau baca dan dengar ini saja. Tapi, Tuan Speaker, majlis di bawah kuasa Ketua Menteri dan dalam Dewan ini juga ada kata majlis akan naik kadar taksiran atas semua harta Pulau Pinang 1%. Majlis percaya dapat—kalau tidak silap—sebanyak \$1 juta. Tuan Speaker, ini macam silap mata. Ini kata tak ada naik cukai, tapi kadar taksiran naik. Saya puji Yang Amat Berhormat. Beliau *champion* main silap mata. Saya setuju. Saya *admit* macam ada satu ahli dan Parti Gerakan, *champion of champions*. Saya bersetuju, tapi apa saya heran, Tuan Speaker, ialah belanjawan tahun 1979 nanti ialah \$31 juta. Jikalau kadar taksiran naik 1%, m a c a m a n a k a h Majlis Perbandaran boleh dapat \$1 juta. 1% dari \$31 juta ialah \$300.00 lebih sahaja. Saya percaya naik kadar taksiran bukan 1% sahaja tapi boleh jadi lebih daripada 1%.

Tuan Speaker: Saya nampak Ahli Yang Berhormat kurang persediaan. (*ketawa*)

Ahli Kawasam Ayer Itam (Encik Peter Paul Dason): Macamana saya nak *prepare budget* ini sebab petang kelmarin pukul 6.00 lebih baru sampai. Hari ini pukul 9.00 pagi sudah mula. Saya setuju, susah.

Tuan Speaker: Sebagai Wakil Rakyat, Ahli Yang Berhormat mesti susahlah. (*ketawa*)

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Peter Paul Dason): Tapi janganlah buat rakyat di luar Dewan ini susah. Tuan Speaker, ada ahli-ahli dalam Kerajaan ini berkata Parti D.A.P. membuat Barisan Nasional kacau.

Tuan Speaker: Ahli Yang Berhormat saya minta tujuan kepada Rang Undang-Undang

kita hari ini. Tak usahlah bawa hal D.A.P. atau soal lain.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Peter Paul Dason): Tuan Yang di-Pertua— maaf. Tuan Speaker, saya lupa.

Tuan Speaker: Soal lupa tidak mengapalah, tapi bila ingat sebutkan Speaker.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Peter Paul Dason): Tuan Speaker, kalau Kerajaan Pulau Pinang sungguh-sungguh berjiwa rakyat, ada rumah-rumah lama yang sudah reput di tepi bukit yang telah dibina 15 tahun lebih. Tanah ada turun. Bila hujan lebat, ayer ada naik ke rumah-rumah itu.

Tuan Speaker: Bukan rumah haram?

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Peter Paul Dason): Bukan rumah haram. Orang-orang yang duduk di rumah ini tidak boleh buka pintu belakang. Rumah-rumah tutup tapi kita boleh mandi kerana air terlalu keluar, tapi perkara ini saya mahu ambil dengan Pemungut Hasi Tanah sudah lebih tiga minggu. Apa depa buat? Lagi dua rumah tak buat apa-apa pun. Saya harap Ahli Dewan yang bertanggungjawab atas perkara ini bolehlah ambil tindakan yang baik. Terima kasih.

Ahli Kawasan Penanti (Encik Abdullah bin Mohamed): Tuan Speaker, mohon ingin saya mengambil bahagian dalam membahaskan Rang Undang-Undang Perbekalan Tahun 1979 yang telah dibentangkan oleh Yang Amat berhormat Ketua Menteri pagi tadi. Saya berdiri di sini menyokong penuh Rang Undang-Undang ini diterima oleh Dewan ini kerana apa yang telah kita perhatikan di dalam perangkaan

yang telah ditunjukkan bahawa Rang Undang-Undang Perbekalan pada tahun ini memanglah satu anggaran yang sesuai yang boleh diterima oleh rakyat kerana Peruntukan Perbekalan pada tahun ini tidak menyusahkan rakyat jelata lagi bagi menambatkan pembayaran kepada cukai-cukai dan tidak ada perletakan cukai baru. Jadi tidaklah ada, saya rasa, orang-orang yang tidak menyokong peruntukan yang disediakan ini. Oleh yang demikian, kalaulah ada orang-orang yang menentang, tak taulah apa anggaran yang mereka boleh terima kalau perangkaan Perbekalan ini masih menyusahkan.

Tuan Speaker, kita sungguh berterima kasih kepada kakitangan Kerajaan yang telah pun bekerja keras bagi melaksanakan semua tujuan dan kehendak Kerajaan kita bagi kemudahan kepada rakyat. Tapi masih ada orang mengatakan apa yang kita dengar pada pagi tadi bahawa pegawai-pegawai kita tidak menjalankan tugas dengan sempurna dan tidak menjalankan kerja-kerja yang dikehendaki. Saya menolak dengan sekuatkuatnya bahawa semua kakitangan Kerajaan tidak menjalankan tugas mereka dengan penuh dedikasi kalau benar saya tidak yakin semua rancangan kita dapat dilaksanakan dengan mengikut jadual yang tertentu. Segala kelonggaran ini masih terdapat, tapi walau bagaimanapun kita mempunyai keyakinan yang penuh menyeru kepada pihak Kerajaan dan kepada jabatan-jabatan yang berkenaan supaya dapat menjalankan dengan penuh dedikasi bagi menyelesaikan masalah-masalah rakyat dengan seberapa segera dan seberapa cepat yang boleh.

Saya tertarik hati atas seruan sahabat-sahabat saya tadi bahawa di dalam perkara berkaitan dengan tanah dan galian iaitu berkaitan dengan permintaan kuasa mengubah nama dan lain-lain yang memerlukan masa yang agak panjang, tapi saya mempunyai keyakinan penuh perkara-perkara ini boleh diatasi dengan lebih cepat dan lebih segera daripada masa-masa yang akan datang. Contohnya di Pejabat-Pejabat Tanah sepertimana di Bukit Mertajam, kerja-kerja menyelesaikan masalah tanah ini memanglah banyak dan kalaulah keadaan ini terlambat berlaku mungkin perkara-perkara yang tertentu boleh menjadi sedemikian. Tapi saya menaruh harapan pada pihak Kerajaan dan juga pihak P.T.G. di Bukit Mertajam. Pejabat Tanah pada hari ini kekurangan dua orang pegawai iaitu Pemungut Hasil Tanah 1 dan Pemungut Hasil Tanah 2. Kekosongan ini telah berlaku setelah pertukaran dua orang pegawai ke tempat lain dan kita mempunyai harapan penuh dan rakyat Bukit Mertajam berharap agar pihak Kerajaan memenuhi segera tempat yang telah dikosongkan itu kerana masalah-masalah tanah di B u k i t M e r t a j a m — masalah pengambil tanah dan masalah penyelesaian tanah — perlu disegerakan dan saya mempunyai keyakinan sekarang ini akan dapat diambil perhatian oleh pihak Kerajaan.

Tuan Speaker, beralih saya kepada Kepala B. 5 iaitu Parit dan Taliair. Sebelah pagi tadi kita telah mendengar ucapan yang panjang lebar yang telah disuarakan oleh Wakil Sungai Dua tadi. Mungkin perkara-perkara yang telah disuarakan itu ada yang benar dan yang tidak benarnya,

tapi walau bagaimana pun saya menyeru kepada pihak Kerajaan terutama sekali Jabatan Parit dan Taliair juga supaya memenuhi jawatan-jawatan yang terkosong dalam jabatan itu kerana kita semua tahu pembangunan di Jabatan Parit Taliair ini sudah menjadi satu tanggungan yang besar kerana kalau pada masa dahulu tugas Jabatan Parit dan Taliair hanya membaiki keadaan sawah dan bendang tapi hari ini ditugaskan kepada dua bahagian, pembangunan dan perindustrian.

Tuan Speaker: Ahli Yang Berhormat, saya ingat dalam perkara pertanian dan pembangunan telah diucapkan dengan panjang lebar, bukan?

Ahli Kawasan Penanti (Encik Abdullah bin Mohamed): Saya bukan hendak bercakap fasal pertanian, tetapi hendak merujuk kepada persoalan ini. Jadi bilamana pembahagian tenaga kerja ini terpaksa dibahagi dua, mungkin kerja-kerja ini berkehendakkan tenaga yang lebih banyak. Jadi itulah saya menyeru supaya kekosongan yang masih ujud dalam Jabatan Parit dan Taliair dipenuhi dengan segera. Misalnya, di kawasan saya sendiri, perkara ini telah pun saya bawa pada mesyuarat yang dahulu. Seorang Pegawai yang pada masa dahulu ditempatkan di Padang Menora yang rumahnya disediakan oleh Kerajaan dan rumah itu hanya dibiarkan kepada pegemis duduk sahaja dan tidak ada pegawai yang ditugaskan untuk mengawasi keadaan ini. Itulah tujuan saya tadi.

Jadi saya menyeru kepada Jabatan Parit dan Taliair, walau bagaimana pun kerja-kerja terbahagi dua tetapi kecekapan di dalam perlaksanaan semua ran-

cangan-rancangan itu dijalankan dengan beres. Cuma ada sedikit sebanyak kelonggaran, yang patutlah sekerunya disekerukan supaya lebih ketat dan lebih kukuh lagi.

Beralih saya kepada Kepala B. 6 iaitu peruntukan bahagian Hutan. Di Negeri Pulau Pinang ini hutan yang masih ada hanya sudah menjadi sikit. Dalam sesebuah negeri, Jabatan Hutan mengawal dan menjaga keadaan semula jadi hutan itu supaya menjadi satu pandangan atau pun dapat kita menjadikan segala hak semula jadi alam, mengawal segala burung-burung dan sebagainya supaya keadaan semula jadi alam ini tidak hilang di Negeri kita. Jadi saya menyerulah kepada Kerajaan supaya segala hutan-hutan yang masih ada di dalam Negeri Pulau Pinang dipelihara dengan baik dan dihidupkan balik hak semulajadi di dalam hutan itu supaya dapat dikekalkan dan boleh rakyat Negeri Pulau Pinang melihat hutan dan dengan ini rakyat Negeri Pulau Pinang tidaklah terpinga-pinga tatkala menderang "hutan" apakah hutan. Jadi saya meminta Kerajaan supaya mengekalkan hutan yang masih ada untuk menyerikan hutan-hutan di Negeri Pulau Pinang.

Menyentuh kepada Kepala B. 7 iaitu Kebun Bunga, peruntukan yang diberikan kepada Kebun Bunga pun adalah besar juga dan saya mempunyai keyakinan penuh, peruntukan ini boleh digunakan terutama sekali Kebun Bunga kita di Pulau Pinang. Di dalam Kebun Bunga kita, binatang-binatang hutan yang disediakan itu patutlah kita perbaiki keadaannya supaya lebih baik dan lebih elok lagi daripada

keadaan yang ada sekarang kerana kalau kita perhatikan taman binatang kita di Kebun Bunga dengan taman binatang yang ada di Taiping, lebih menarik lagi taman binatang di Taiping. Jadi Negeri Pulau Pinang adalah sebuah negeri pelancungan. Taman-taman atau pun kebun-kebun bunga adalah menjadi satu pandangan yang membawa tarikan kepada pelancung-pelancung kita datang melancung di Negeri ini, dan dengan ini lebih ramai pelancung-pelancung bukan sahaja daripada negara kita tetapi juga daripada luar negeri. Jadi dengan sebab itu saya menyeru kepada pihak Kerajaan supaya Taman Bunga dan juga taman binatang yang kita adakan di Taman Bunga itu diperelokkan dan ditambahkan banyak perkara-perkara baru yang lebih menarik perhatian.

Berpindah saya kepada B. 9 iaitu Jabatan Kerja Raya. Saya memberi pujian kepada Jabatan Kerja Raya yang telah memikul tanggungjawab yang besar dan peruntukan yang diberi kepada Jabatan Kerja Raya ini pun saya memberi kenyataan tidaklah mencukupi. Sepatutnya peruntukan kepada Jabatan Kerja Raya ini diperbesarkan lagi kerana tanggungjawab Jabatan Kerja Raya ini luas kerana bukan sahaja Jabatan Kerja Raya menyelenggarakan jalan-jalan tetapi Jabatan Kerja Raya juga menanggung bebanan seperti mana tanggungjawab rumah-rumah Kerajaan dan juga pembinaan-pembinaan yang akan diwujudkan di dalam bidang pembangunan dan sebagainya. Apa yang saya ragukan, Tuan Speaker, apa yang diketahui iaitu tanggungjawab yang berat ini telah kita pikulkan kepada jurutera-jurutera Kerajaan ter-

utama sekali tanggungjawab yang berat ini kepada pembangunan dan pembinaan. Apa yang saya ketahui, tiap-tiap seorang jurutera diberi peruntukan projek untuk dilaksanakan dalam masa setahun lebih daripada tengah dua ratus projek. Jadi jurutera ini terpaksa memproseskan tiap-tiap rancangan dan jurutera-jurutera ini tidak diberi pembantu-pembantu yang cekap yang boleh menyelesaikan semua masalah-masalah yang akan dibereskan oleh jurutera itu bagi dilaksanakan dengan seberapa segera. Banyak contoh-contoh yang boleh kita contohi, misalnya pembinaan Pejabat Kadi di Daerah Bukit Mertajam, pembinaan Mesjid Haji Saad telah terlambat di atas proses pelan-pelan, kerana terlalu banyak tugas-tugas memproses projek-projek rancangan ini. Jadi itulah saya menyeru kepada pihak yang berkenaan iaitu pihak Kerajaan supaya Jabatan Kerja Raya menimbang untuk menambahkan kakitangan-kakitangan ataupun pembantu-pembantu yang cekap kepada jurutera kerja yang telah kita amanahkan untuk menyelesaikan masalah ini.

Berpindah pula kepada B. 10—peruntukan Hal Ehwal Ugama. Saya merasa puashati walau bagaimana sekali pun peruntukan kepada Jabatan Hal Ehwal Ugama ini telah dikurangkan disebabkan apa yang telah diterangkan oleh yang Amat Berhormat pagi tadi bahawa tanggungjawab kita telah kurang kerana guru-guru ugama diambil alih oleh Kementerian Pelajaran. Tetapi, Tuan Speaker, perkembangan kemajuan di dalam Hal Ehwal Ugama ini tidaklah boleh diperkecilkan kerana Jabatan Hal Ehwal Ugama juga satu Jabatan yang penting di dalam

Negeri Pulau Pinang yang boleh menarik dan membawa kepada keamanan dan juga kebaikan bagi rakyat di Negeri Pulau Pinang. Dalam Jabatan Hal Ehwal Ugama kelmarin telah banyak diperbincangkan tetapi saya suka hendak memasukkan satu-dua perkara sahaja di dalam masalah ini. Misalnya, di dalam mesyuarat yang lalu dalam tahun 1977 saya telah membawa satu perkara tentang perlantikan Pegawai Pencegah Maksiat dan juga Pegawai Penerangan Ugama.

Tuan Speaker: Ahli Yang Berhormat, saya ingat sudah ada sekarang ini.

Ahli Kawasan Penanti (Encik Abdullah bin Mohamed): Terima kasih dan saya telah pun mendapat jawapan bahawa perlantikan itu telah pun dapat. Tetapi apa yang difahamkan dan apa yang saya ketahui hanya setakat perlantikan sahaja tetapi tidak diberi satu kuasa. Jadi saya merayu melalui Dewan ini supaya peruntukan dan perlantikan yang telah dibuat itu hendaklah diberi kuasa bagi melaksanakan kehendak-kehendak. Dan satu perkara lagi saya rasa kekurangan di dalam perlantikan itu iaitu patutlah pihak Kerajaan menimbang dan mengujudkan satu jawatan supaya seorang wanita dilantik di dalam Jabatan Hal Ehwal Ugama itu bagi memenuhi tugas-tugas tanggung jawab hal ehwal wanita. Itulah seruan saya supaya pihak Kerajaan menimbangkan masalah ini.

Tuan Speaker, menyentuh saya kepada B. 11—Kebajikan Masyarakat. Peruntukan kepada Jabatan Kebajikan Masyarakat ialah \$739,980.00. Dalam bidang melaksanakan rancangan Kebajikan

Masyarakat juga saya merasa kurang mencukupi, patut diperbanyakan kerana mengikut di dalam Negeri Pulau Pinang ini masih banyak dan masih perlu kita memberi pertolongan pada orang-orang yang benar-benar daif yang masih ujud di Negeri Pulau Pinang kita ini. Negeri Pulau Pinang kita ini boleh dikatakan sebuah negeri yang maju, tetapi yang maju melangit dan yang tak maju meleset, merangkak sebagaimana yang ditunjuk oleh Yang Berhormat Encik Karpal Singh tadi, iaitu ada pengemis-pengemis. Jadi saya rasa perkara ini perlulah dipertimbangkan bahawa Jabatan Kebajikan masyarakat hendaklah memainkan peranan yang penting supaya Negeri Pulau Pinang ini bersih daripada pengemis-pengemis. Kita rasa pada masa akan datang dengan usaha dan kerja kuat Jabatan Kebajikan Masyarakat ini, maka tidak kita dapat pandang orang-orang yang mengemis lagi. Itulah seruan saya kepada Jabatan Kebajikan Masyarakat supaya keadaan-keadaan kekurangan ini boleh diselesaikan. Begitu juga, Tuan Speaker, di atas bantuan Jabatan Kebajikan Masyarakat kepada orang-orang yang susah di kampung-kampung yang tidak keluar mengemis kerana saya telah mengetahui bahawa orang-orang yang duduk di kampung dan desa-desa dan pendalaman, orang yang cacat, orang-orang yang buta yang tidak mempunyai sanak saudara bagi memelihara mereka ini diberi bantuan. Diucapkan syabas dan terima kasih, tetapi bantuan-bantuan diberikan saya rasa terlalu kecil. Yang kita difahamkan tidak lebih dari \$15 — \$20 sahaja. Jadi dengan ini, kalau kita kira keadaan kehidupan hari ini — keadaan harga-harga barang hari ini — mereka

ini benar orang-orang yang memerlukan bantuan kerana buta, cacat dan sebagainya dan mereka tidak mempunyai sanak saudara yang boleh menanggung mereka dan perillah dipertimbangkan atas kadar bantuan yang diperlukan.

Tuan Speaker, saya sukaiah membawa satu perkara di dalam bidang peruntukan kepada Jabatan Haiwan iaitu B. 14 yang diperuntukkan sebanyak \$1,238,700.00. Peruntukan-peruntukan ini adalah untuk dikeluarkan kepada rakyat membaiki keadaan benih-benih ternakan dan memperelokkan pengeluaran isi daging dan sebagainya di Negeri Pulau Pinang. Saya sungguh berbangga dan mengucapkan terima kasih di atas segala benih-benih haiwan yang baik yang telah disalurkan ke kampung-kampung melalui penternak-penternak ini. Tetapi, Tuan Speaker, perkara ini saya dapati tidak dapat memenuhi kehendak dan permintaan yang telah sampai kepada Jabatan tersebut. Pada tiap-tiap tahun, kalaulah peruntukan ini boleh diperbesar-kan, saya rasa pihak Kerajaan Pulau Pinang juga akan dan boleh mendapat faedah yang besar sepertimana kata sahabat saya tadi, Negeri kita berbangga dengan keluaran ayam tetapi tidak berbangga dengan keluaran daging lembu dan kerbau. Jadi kalau peruntukan ini diperbesar-kan kepada pemberian ternakan lembu dan kerbau, mungkin banyak penternak-penternak yang ingin untuk mendapatkan faedah. Jadi saya menyeru peruntukan ini perlulah diperimbangkan supaya sekurangnya rakyat Negeri Pulau Pinang tidak payah makan daging yang diimpot ke Negeri ini.

Tuan Speaker, saya rasa setakat itulah sahaja ucapan sokongan saya di atas belanjawan Perbekalan bagi tahun 1979 bagi dilaksanakan.

Sekian, terima kasih.

Ketua Menteri: Tuan Speaker, saya mengucapkan terima kasih kepada semua Ahli Yang Berhormat yang telah mengambil bahagian dalam Usul yang dicadangkan oleh saya. Nampak saya sungguh banyak perkara yang berbangkit tetapi semua Ahli Yang Berhormat tidak ada apa halangan atau apa-apa yang membangkang dengan prinsip dan tujuan R a n g U n d a n g-Undang Perbekalan pada tahun 1979.

Sungguh pun Ahli-Ahli Yang Berhormat telah membawa perhatian Dewan ini pada beberapa catitan seperti Kepala B. 1 dan lain-lain tetapi apa yang saya jelaskan dengan ucapan saya ialah ada banyak wang yang kita sediakan bertambah untuk tahun 1979 sebablah kenaikan gaji mengikut kenaikan gaji-gaji mengikut keputusan Jawatankuasa Laporan Kabinet dan berikutlah pentadbiran telah menambahkan beberapa kakitangan dan pegawai-pegawai baru. Inilah sebabnya semua kepala-kepala telah pun ditambah kalau dibandingkan dengan tahun 1978.

Saya faham apa perkara-perkara yang berbangkit oleh Yang Berhormat Ahli dari semua kawasan-kawasan adalah digunakan pada kawasan mereka, tetapi baik dan elok jika perkara-perkara ini dibangkit di dalam masa yang bila kita bahaskan belanjawan pembangunan.

Kerajaan telah membawa satu perbekalan tahun untuk perkhidmatan pekerjaan Perkhidmatan

Awam. Dan saya harapkan perkara-perkara ini perkara-perkara yang berbangkit. Sungguh pun Kerajaan telah ambil perhatian tetapi tak payahlah saya jawab semua perkara-perkara yang berbangkit.

Saya khususnya ucapkan terima kasih kepada Yang Berhormat Ahli Kawasan Sungai Dua yang bawa lagi beberapa perkara, tetapi perkara-perkara ini pun telah berbangkit kelmarin yang tempat yang sesuai dan kita telah ambil perhatian dan tak payah lagi saya ulang balik perkara-perkara yang dibawa lagi sekali oleh Yang Berhormat Ahli Kawasan Sungai Dua. Saya ingat beliau pun cukup faham masalah-masalah serupa masalah bangunan untuk Mahkamah kadi. Ini ialah satu perkara yang bila beliau adalah di dalam Jawatankuasa kewangan dengan saya telah diluluskan. Kerajaan telah meluluskan ini dan tak berapa lama lagi tentu projek ini dijalankan dan jika semua pihak bekerja bersama-sama dengan Kerajaan, cepatlah projek ini diselesaikan.

Ada lagi sekali saya hendak merayu dengan Ahli-Ahli Yang Berhormat dari Parti Pembangkang. Saya puas hati sedikit bukan sebab apa-apa, tapi Yang Berhormat Ahli Kawasan Bukit Glugor hari ini pun telah menerima kehormatan yang kita mesti tunjuk di dalam Dewan. Ini satu perkara yang baik, dan barangkali kita sehari-hari lebih baik. Tetapi saya harap Yang Berhormat Ahli dari Kawasan Bukit Glugor mestilah faham Kerajaan tidak menyediakan Perbekalan tahunan ini kerana atau untuk Pilihanraya Kecil atau apa-apa pilihanraya. Ini satu perkara yang lebih berat daripada pilihanraya-pilihanraya

yang kita ada, khususnya satu Pilihan raya Kecil. Saya tahu di dalam Dewan ini sebablah Yang Berhormat-Yang Berhormat rasa sedih tidak ada rapat-rapat umum, mereka mesti mari di sini — dalam Dewan ini — dan buka hati mereka di sini. Tetapi saya rasa sedikit susah hati kita tidak ada rapat umum. Kalau ada rapat umum, barangkali rakyat boleh tahulah macamana kualiti pemimpin-pemimpin dan tokoh-tokoh yang kita ada sekarang. Perbekalan tahun-tahun ialah disediakan oleh Kerajaan untuk mendapatkan wang untuk Perkhidmatan Awam. Ini ialah tujuan Kerajaan dan ini tidak berkaitan dengan pilihanraya-pilihanraya. Kerajaan sedang menyangkakan urusan Dewan ini sebagai amat mustahak. Adalah tanggungjawab kita untuk menjadikan demokrasi berparlimen berjalan dan akhirnya bagaimana yang ia berjalan adalah ditunjukkan di dalam Dewan ini.

Tuan Speaker, Kerajaan selalu mengambil pandangan yang telah dibangkitkan oleh pihak Pembangkang secara serius kerana sebagai Kerajaan yang bertanggungjawab, kita mesti sedar terhadap perasaan-perasaan rakyat kita yang telah dibangkitkan oleh Wakil-Wakil Rakyat. Namun demikian, saya mesti menyatakan bahawa di dalam pengalaman peraturan-peraturan berparlimen yang Dewan Undangan Negeri melakukan hari-hari, pihak Pembangkang khususnya daripada D.A.P.—dan saya harap Yang Berhormat Ahli dari Kawasan Bukit Glugor—terima dengan hati baik tidak begitu mendekatkan dengan sesiapa yang berkehendak demokrasi berparlimen berjalan.

Nampak saya hari ini pihak Pembangkang D.A.P. adalah

seperti sekumpulan kanak-kanak yang tidak bertanggungjawab yang sedang menderita kemarahan. Perkara-perkara yang telah dibangkitkan secara tidak memberi pengetahuan dan issue-issue yang dibangkitkan tidak mempunyai isi dan dikaitkan di saluran-saluran yang salah dan tempat yang salah. Perkara-perkara yang berkaitan dengan Pihak Berkuasa Tempatan telah dibangkitkan di dalam Dewan ini juga. Perkara-perkara yang bersangkutan dengan parlimen atau Dewan Rakyat juga dibangkitkan di Dewan ini. Ini adalah tempat yang salah untuk mempertimbangkan issue-issue ini. Saya faham dan saya tahu Yang Berhormat Ahli Kawasan Bukit Glugor dan Yang Berhormat Ahli Kawasan Ayer Itam pun ada peluang bersidang di dalam Dewan Rakyat masa sekarang dan saya harap mereka—selepas persidangan Dewan ini—bolehlah bawa issue-issue yang kita telah bahaskan di sini balik ke Dewan Rakyat dan di sana boleh menolong dengan Negeri Pulau Pinang dan seluruh rakyat dan penduduk Pulau Pinang dan menolong Kerajaan Negeri Pulau Pinang minta lagi khasnya untuk mendapat wang daripada pihak-pihak yang berkenaan di dalam Kerajaan Persekutuan. Saya harap bahawa Ahli-Ahli Yang Berhormat dari pihak Pembangkang akan sedar bahawa masa dan wang rakyat adalah digunakan untuk mengadakan mesyuarat Dewan Undangan Negeri dan setiap perkara yang dibangkitkan akan diberi pertimbangan dengan sewajarnya, tetapi jika perkara-perkara dibangkitkan di masa yang salah dan di tempat yang tidak sesuai, maka perkara ini tidak akan diberi pertimbangan sewajarnya dan seterusnya tidak akan diselesaikan.

Seperti yang saya telah nyatakan kelmarin bahawa pihak Pembangkang sengaja memberi issue-issue ke arah yang salah dan tidak tepat, yang tidak akan membantu untuk menyelesaikan perkara-perkara ini, tetapi ia akan memperhangatkan issue-issue ini menjadi *hot*. Kalau disalurkan tidak betul, tentulah menjadi *hot*. Saya hanya berharap bahawa perkara ini tidak disengajakan oleh Ahli-Ahli Yang Berhormat untuk menunjukkan tanda-tanda ketidakmatangan dan tidak bersedia di dalam menjalankan tugas-tugas dan urusan-urusan di dalam Dewan Undangan Negeri.

Saya bercakap dengan seperti itu, Tuan Speaker, sebab kita pun telah mendengar beberapa-beberapa banyak perkara-perkara yang berbangkit dan Kerajaan pun telah mengambil perhatian masaalah-masaalah P.D.C. Saya minta Yang Berhormat Ahli Kawasan Ayer Itam, di mana perkara-perkara P.D.C., Malaysia Foods atau Penang Electronics diperbangkitkan dalam Usul saya dalam Dewan ini—tetapi sebablah Tuan Speaker pun bagi peluang kita pun telah ambil perhatian—saya harapsaja tak payahlah kita buang masa lagi. Nanti ada beberapa Usul-Usul dan beberapa Undang-Undang yang kita mesti Pertimbang dan luluskan di dalam Dewan ini. Tak payah lagi kita ulang-ulang balik. Apa yang kita tahu, Ahli Yang Berhormat Ahli Kawasan Ayer Itam baca apa yang telah keluar di dalam Laporan Perbadanan Pembangunan Pulau Pinang. Siapapun boleh ambil laporan itu baca, tak payah baca balik kepada kita. Kita tahu bagaimana Kerajaan-Kerajaan mesti selalu kaji wang yang kita telah sediakan untuk Perkhidmatan Kerajaan. Apa

yang Yang Berhormat Ahli Kawasan Ayer Itam ingin nak bawa tunjuk dengan Dewan ini ialah barangkali P.D.C. atau Perbadanan Pembangunan Negeri Pulau Pinang ialah satu perbadanan yang tak guna—apa yang dia buat semua tak betul, KOMTAR pun tak betul, Electronics pun tak betul, apa pun buat tak betul—tetapi sesungguhnya perkara-perkara yang berbangkit di dalam laporan Perbadanan Pembangunan Negeri Pulau Pinang ialah apa yang sudah jadi di dalam Negeri Pulau Pinang. Apa yang telah jadi di dalam Negeri Pulau Pinang ialah masa sekarang—selepas beberapa tahun kesusahan—Perbadanan Pembangunan Negeri Pulau Pinang pertama kali telah boleh bayar balik \$3.3 juta lebih kepada Negeri. Ini yang dia sungut tidak betul, semua rugi dan barangkali telah bankrap. Kalau satu perbadanan semacam ini—cekap dan berusaha tegas, dan sekarang telah membayar balik bukan \$1.00 atau \$2.00 tetapi \$3.3 juta lebih di dalam satu tahun—inilah menunjukkan kejayaan Perbadanan Pembangunan Negeri Pulau Pinang.

Saya harap tak payahlah Yang Berhormat Ahli dari Kawasan Ayer Itam ambil perkara-perkara kecil. Saya ingat sungguhsungguh bukan bohong dan lain-lain tapi saya ingat sendiri pun salah faham. Ini menunjukkan mereka selalu baca sedikit di atas sini, tetapi tidak baca terang dan terus. Dan selepas bacaan, tidak dipertimbangkan ini betul atau tidak betul. Sahaja apa ingat, mereka telah mengeluarkan ucapan itu dan-dan. Saya pun telah mengambil perhatian perkara-perkara yang berbangkit bukan satu perkara macam Yang Ber

hormat Ahli Kawasan Bukit Glugor berdiri, terus bahas di sini. Saya ucap syabas. Macamana pun di sini kita tunjukkan satu semangat yang mana kita bahas, saya pun tak ada masa hendak sedia jawapan balik atau apa-apa perkara-perkara yang berbangkit, tetapi di sini kita mesti bekerja baik-baik.

Beberapa perkara yang berbangkit oleh Yang Berhormat Ahli Kawasan Paya Terubong dan Yang Berhormat Ahli Kawasan Ayer Itam ialah daripada satu salinan yang telah disediakan, mari kesini baca saja. Sebab itu saya fikir barangkali mereka bukan sahaja tidak ingin nak ambil tanggungjawab di sini tetapi sedia langsung masuk dalam Dewan ini nak saja buat semacam Yang Berhormat saudara saya kata tadi—ingin nak jadi kacau—*master*—tetapi itu perkataan-perkataan yang buat hati hangat sahaja. Saya pun tak mau bawa perkara ini.

Saya lihat Yang Berhormat Ahli Kawasan Bukit Glugor bagi peluang dengan saya. Dia kata kelmari, saya kata sekarang ada muka baru tetapi muzik atau lagu lama. Ini terus betul, tetapi apa orang kata, ini muzik yang ditulis oleh satu tokoh dahulu; ini muzik lama. Jadi kita tahu hari ini hari kedua. Siapalah *horn*, siapalah gendang dan siapalah gendang pendengar atau simfoni. Tetapi kita belum bersedia sebab tak payah kita susah hati sebab gendang mesti bunyi saja. Selepas gendang kosong tak payah kita susah hati. Saya harap Yang Berhormat rakan saya dari Kawasan Bayan Lepas tahulah ini personalti tak bolih tukar. Kalau gendang, gendang. Gendang tak bolih bunyi semacam gendang pendengar. Ini tentu kita mesti terima sebab kalau kita

tahu apa-apa tujuan yang dibawa, barangkali ada perkara-perkara yang berbangkit yang kita bolih selesaikan, tetapi di sini ada dua tiga perkara yang saya ingat saya mesti ambil peluang ini dan saya harap bolih selesai. Saya harap Yang Berhormat Ahli-Ahli Kawasan Bukit Glugor dan Ahli Kawasan Ayer Itam janganlah bawa perkara ini, sebab kita telah masuk dalam satu issue yang sensitif dan terbalik. Kalau nak cakap, cakaplah terang; tapi kalau nak terangkan perkara ini kita mesti siasat sama ada perkara-perkara yang telah kita bawa betul atau tidak betul. Kalau tidak betul, baik kita simpan.

Masalah hiburan, Ahli Yang Berhormat Kawasan Bukit Glugor dari D.A.P. saya tadi rasa barangkali dia menolong dengan Kerajaan, nak panggil Kerajaan tambahkan lagi hasil tetapi sudah cakap sampai sana dia sudah terbalik dan tidak berani, dan bukan macam ahli-ahli di Majlis Perbandaran Pulau Pinang. Mereka tahu sekarang ada kesusahan kewangan. Mesti mereka mencari jalan dan berani mereka mencadangkan naik hasil. Tetapi di sini kita masuk cakap sampai sana dan pusing, habis terbalik. Inilah tak payah kita main.

Sahaja kita ambil peluang di sini terus, saya mahu jawab perkara Majlis Perbandaran yang telah dibawa oleh Ahli Yang Berhormat dari Kawasan Ayer Itam. Perkara ini telah di cadangkan oleh Majlis Perbandaran, tetapi cadangan oleh Majlis Perbandaran belum dihantar kepada Kerajaan Negeri dan Kerajaan Negeri belum mempertimbangkannya. Keputusan belum dibuat oleh Kerajaan Negeri. Sebab itu,

cadangan oleh Majlis Perbandaran belum diluluskan. Itu satu cadangan, tetapi bagaimana mereka ada berani tidak payahlah di sini kata: Tolong sikit, kalau Parti Pembangkang kata naikkan hasil, ini kita puas hati dan kita naikkan, tetapi mereka tidak. Sesungguhnya masalah yang berbangkit untuk filem "Jesus of Nazareth" Ini satu masalah yang betul. Bahagian Cukai Hiburan Perbandaran Negeri atau mana-mana satu agensi Kerajaan Negeri Pulau Pinang tidak ada kuasa menentukan jenis-jenis filem yang boleh ditayangkan di panggung-panggung wayang. Saya harap adalah satu fakta betul, jangan merujuk kepada kita. Kalau rujuk kepada kita, bukan saja dalam sini kita salah faham, tapi rakyat pun salah faham. Mereka kata: 'Wah, ini Kerajaan celaka'. Tetapi apa yang salah ialah Yang Berhormat Ahli Kawasan Bukit Glugor bawa perkara ini daripada tempat yang tidak digunakan, tidak laku. Sesungguhnya apa yang kita siasat ialah penerangan yang di beri iaitu tayangan filem itu di berhentikan oleh Pengurus panggung wayang itu sendiri atas arahan dari ibu pejabat di Singapura oleh kerana kurang sambutan selepas pertunjukan diadakan lebih kurang dua minggu. Itu betul, dan saya sendiri ingat panggung wayang itu pun baik; dia ingin nak tolong dengan kita. Kalau tidak berapa banyak orang pergi tengok, wang hiburan pun kurang; baiklah tunjuk lagi satu filem baru. Tetapi kes ini jalan kalau kita siasat sebab satu Wakil Rakyat mesti bertanggungjawab berat dan bawa perkara ini. Pagi ini, ingat saya, saya pun tidak berapa tahu bagaimana perkara ini telah berbangkit. Saya berapa tahun pun tidak pergi tengok filem.

Berapa kali saya pergi tengok saya pun susah hati. Tetapi ada banyak orang ingin hendak pergi tengok filem. Saya harap lagi banyak orang pergi dan kita harap hasil hiburan lagi naik.

Lagi satu perkara dari Yang Berhormat dari kawasan Ayer Itam. Oh, ini saya tidak boleh tanya banyaklah sebab beliau ada peluang baca buku ini, tapi ialah hendak tunjuk pandai, kerja kuat, satu Wakil Rakyat yang kerja malam siang. Oh, pandai dia cakap. Tetapi apa yang beliau bawa peruntukan wang ialah pemberian-pemberian mengikut bilangan kepala hasil untuk tahun 1977 lebih dari hasil tahun 1978. Ini disebabkan kajian semula pemberian ini dalam tahun 1977 efektif dari tahun 1976. Beliau tidak ada peluang baca balik daripada tahun 1976. Ini tidak ada dalam buku. Tetapi jika sesungguhnya ada sedikit pengalaman, beliau pun boleh tahu ini bukan ada hasil bawa dalam bahasan. Tetapi keputusan yang telah dibuat di tahun 1976 dibawa dalam tahun 1977. Sebelum keputusan itu, bayaran hasil ialah lebih-kurang \$4 juta sahaja sebab kita telah tambahkan lebih sedikit. Di tahun 1976 tunjuklah sampai \$6 juta lebih dan ini \$6,802,248. Tetapi sesungguhnya hasil yang berikut *census* yang beliau telah baca keluar ialah sepatutnya saja \$5,828,380. Ini saya ingat keterangan. Sebab itu saya kata, janganlah bawa. Ini pun bagi saya terkejut saja. Tetapi janganlah bawa ini contoh yang langsung tidak betul, yang buat satu contoh kata: Oh, Kerajaan tidak tahu buat apa-apa. Kerajaan tidak tahu jaga dengan kewangan negeri. Ini salah faham. Kita ada tanggungjawab. Kalau perkara yang berbangkit ada digunakan, kita ambil pertimbangan.

Saya ucapkan terima kasih kepada Yang Berhormat Ahli dari kawasan Bukit Glugor yang membawa masalah yang mana ada beberapa kakitangan-kakitangan Kerajaan yang tidak bekerja dengan tegas. Masalah ini pun telah dibawa oleh beberapa orang Yang Berhormat. Ini perkara saya ingat Setiausaha Kerajaan khususnya, dan semua bahagian di dalam perkhidmatan Awam di dalam negeri kita, tentulah mengkaji sebab mereka telah ada satu motif dan tradisi yang tinggi sekali. Kalau ada kes-kes yang mana ada kakitangan atau pegawai-pegawai tidak mencerminkan satu semangat tegas dan kalau kes ini boleh dihantar kepada saya atau kepada Setiausaha Kerajaan, saya menjamin Kerajaan negeri tentu ambil perhatian dan tindakan yang berguna.

Dan ada lagi satu perkara yang berbangkit oleh Yang Berhormat Ahli Kawasan Ayer Itam. Ini satu perkara yang saya ingat lagi sungguh tidak ada langsung bersangkutan dengan masalah yang kita bahaskan. Tetapi beliau telah bawa masalah kubur Kristian di Western Road. Ini satu perkara yang saya sungguh-sungguh telah ambil perhatian sebab pengerusi dan ahli-ahli Lembaga Kubur itu pun telah ada jumpa dengan saya. Tetapi mereka pun terima masa mereka mencari satu tapak tanah dekat Telok Kumbar, mereka tidak mengkaji dan tidak berhubung dengan Kerajaan ada laku atau tidak laku tanah itu untuk menjadi tanah kubur. Dan selepas mereka diberi tanah itu, mereka telah mendapat tahu ini tempat yang langsung tidak sesuai untuk kubur. Kita semua tahu Negeri Pulau Pinang tidak ada tanah yang banyak dan di mana-mana tempat kita ada, rakyat pun telah

bertambah dan mereka pun terima perkara ini. Perkara ini telah dirujuk kepada Pemungut Hasil Tanah dan beliau sekarang telah memberitahu dengan mereka supaya menyiasat dan mengkaji adakah satu solusi untuk masaalah ini yang mana Kerajaan boleh menolong dengan mereka. Saya ambil peluang di sini ucapkan terima kasih dengan Pengerusi dan ahli-ahli Lembaga Kubur Kristian di Western Road sebab mereka pun sendiri adalah mencari peluang rmacamana mereka buat kelip-kelip di dalam kubur-kubur dan meluaskan peluang-peluang yang ada di dalam tapak yang ada sekarang. Ini ada menunjukkan satu semangat baik yang mana kita di dalam satu masyarakat yang mana keturunan-keturunan kaum-kaum ugama-ugama tidak serupa, mestilah ada tolak ansur, mesti ada berhubung dan berbincang yang teliti, barulah kita selesaikan perkara ini untuk keamanan dan kesetabilan masyarakat kita.

Dan ada dua-tiga perkara yang dibangkitkan oleh Ahli Kawasan Ayer Itam dan Ahli Paya Terubong yang nampak saya, masalah itu adalah masalah kecil. Dan saya harap Yang Berhormat Ahli D.A.P. bolehlah terima satu semangat yang ditunjukkan oleh Barisan Nasional iaitu tunjukanlah semangat berdikari dan bergotong-royong. Kalau sebuah rumah atau dua buah rumah yang ada timbul, itu masalah kecil dan seterusnya Ahli Yang Berhormat boleh bekerja rapat dengan rakyat dan penduduk-penduduk di tempat itu. Dan dari gotong royong selesailah masalah itu. Saya ingat perkara-perkara ini tidak payah dibawa berbangkit di tempat ini. Barangkali beliau pun telah sedia tiga minggu masuk dalam Dewan ini,

bawa perkara ini mahu tunjuk tentang kelemahan Kerajaan atau lain-lain. Tetapi saya harapkan kalau kita tunjuk semangat yang berdikari, masalah yang berbangkit boleh selesai.

Saya sekali lagi ucapkan terima kasih kepada semua Yang Berhormat yang beri sokongan atas Usul saya.

Soalan dikemukakan dan dipersetujui.

Rang Undang-Undang dibacakan bagi kali yang kedua.

Rang Undang-Undang dalam Jawatankuasa Perbekalan

Wang sebanyak \$4,441,740 untuk Kepala B.1 menjadi sebahagian daripada Jadual.

Wang sebanyak \$463,800 untuk Kepala B.2 menjadi sebahagian daripada Jadual.

Wang sebanyak \$2,496,930 untuk Kepala B.3 menjadi sebahagian daripada Jadual.

Wang sebanyak \$539,570 untuk Kepala B.4 menjadi sebahagian daripada Jadual.

Wang sebanyak \$3,830,960 untuk Kepala B.5 menjadi sebahagian daripada Jadual.

Wang sebanyak \$259,240 untuk Kepala B.6 menjadi sebahagian daripada Jadual.

Wang sebanyak \$499,730 untuk Kepala B.7 menjadi sebahagian daripada Jadual.

Wang sebanyak \$1,144,980 untuk Kepala B.8 menjadi sebahagian daripada Jadual.

Wang sebanyak \$10,669,560 untuk Kepala B.9 menjadi sebahagian daripada Jadual.

Wang sebanyak \$704,960 untuk Kepala B.10 menjadi sebahagian daripada Jadual.

Wang sebanyak \$739,980 untuk Kepala B.11 menjadi sebahagian daripada Jadual.

Wang sebanyak \$345,130 untuk Kepala B.12 menjadi sebahagian daripada Jadual.

Wang sebanyak \$3,996,560 untuk Kepala B.13 menjadi sebahagian daripada Jadual.

Wang sebanyak \$1,238,700 untuk Kepala B.14 menjadi sebahagian daripada Jadual.

Wang sebanyak \$1,120,380 untuk Kepala B.15 menjadi sebahagian daripada Jadual.

Jadual, Fasal 1 dan Fasal 2, dan tajuk penuh dan fasal yang mengundang menjadi sebahagian daripada Rang Undang-Undang.

Dewan Bersidang semula

Bacaan Yang Ketiga

Ketua Menteri: Tuan Speaker, saya mohon melaporkan bahawa **Rang Undang-Undang Perbekalan (1979)**, 1978 telah pun dipertimbangkan sefasal demi sefasal dalam Jawatankuasa dan dipersetujui tanpa pindaan. Oleh itu saya mohon mencadangkan supaya Rang Undang-Undang ini sekarang dibacakan bagi kali yang ketiga serta diluluskan.

Soalan dikemukakan dan dipersetujui.

Rang Undang-Undang dibacakan bagi kali yang ketiga dan diluluskan.

Dewan di tangguhkan pada jam 4.05 petang.

Dewan bersidang semula pada jam 4.25 petang.

2. Rang Undang-Undang Perbekalan Tambahan (1978)(No.1) 1978.

Bacaan Yang Pertama

Ketua Menteri: Tuan Speaker, saya mohon mencadangkan supaya Rang Undang-Undang bernama 'Suatu Enakmen bagi menggunakan wang daripada Kumpulanwang Disatukan untuk perbelanjaan tambahan bagi perkhidmatan tahun 1978 dan bagi memperuntukkan wang itu bagi maksud-maksud yang tertentu' dibacakan bagi kali yang pertama.

Ahli Kawasan Sungai Bakap (Encik Teoh Kooi Sneah): Tuan Speaker, saya mohon menyokong.

Rang Undang-Undang dibacakan bagi kali yang pertama

Ketua Menteri: Tuan Speaker, menurut syarat-syarat Peraturan Majlis Mesyuarat 59, saya memberi kenyataan bahawa bacaan kali yang kedua Rang Undang-Undang ini diteruskan dengan serta-merta:

Bacaan Yang Kedua

Ketua Menteri: Tuan Speaker, saya mohon mencadangkan supaya Rang Undang-Undang yang bernama 'Suatu Enakmen bagi menggunakan wang daripada Kumpulanwang Disatukan untuk perbelanjaan tambahan bagi perkhidmatan tahun 1978 dan bagi memperuntukkan wang itu bagi maksud-maksud yang tertentu' dibacakan bagi kali yang kedua.

Tuan Speaker, tujuan Rang Undang-Undang ini ialah untuk

memberi Kuasa Berkanun kepada Kerajaan Negeri bagi memperuntukkan perbelanjaan sebanyak \$1,079,770.00 untuk perkhidmatan tahun 1978. Butir-butir perbelanjaan bersama-sama dengan nota-nota mengenainya adalah dibentangkan di dalam Dewan ini sebagai Risalah Bil. 4 Tahun 1978.

Rang Undang-Undang ini bertujuan meminta peruntukan sebanyak \$400,000.00 bagi Pecahan Kepala 2900 (2) — Pejabat Ketua Menteri dan Setiausaha Kerajaan, di samping yang telah disediakan dalam Enakmen Perbekalan tahun 1978 di dalam tahun 1977. Peruntukan tambahan sebanyak \$400,000.00 di bawah Kepala 1 Pecahan Kepala 2900 (2) diperlukan untuk membiayai semua perbelanjaan yang terlibat bersempena dengan Mesyuarat Majlis Raja-Raja Yang ke 112 dan juga perbelanjaan tambahan yang dibuat berhubung dengan bertambahnya bilangan ~~pelawa~~ ^{pelawat} kenamaan ke Negeri Pulau Pinang pada tahun ini.

Sepertimana yang Ahli-Ahli Yang Berhormat sedia maklum, Negeri Pulau Pinang telah mendapat penghormatan yang bersejarah dan penuh kenangan kerana menjadi tuan rumah bagi Mesyuarat Majlis Raja-Raja yang julung-julung kalinya diadakan di luar ibu kota. Mesyuarat Majlis Raja-Raja yang ke 112 ini telah diadakan pada 27hb dan 28hb September tahun ini, tahun 1978. Oleh sebab penghormatan yang besar dan peristiwa yang bersejarah ini, maka Kerajaan Negeri telah meminta sokongan dari semua rakyat dari berbagai lapisan masyarakat bagi meraikan peristiwa ini sebagai satu peristiwa yang tidak dapat dilupakan. Banyak acara telah di-

aturkan oleh Kerajaan Negeri dalam acara kegiatannya yang telah diadakan di seluruh Negeri. Acara-acara itu termasuk pertunjukan kebudayaan di Dewan Sri Pinang dan juga pertunjukan-pertunjukan kebudayaan yang telah diadakan di tiap-tiap daerah, serta perbarisan-perbarisan, pertunjukan permainan kasut roda, permainan wau, pertunjukan RTM dan pertunjukan pan-caragam bagi orang-orang awam.

Tuan Speaker, Mesyuarat Majlis Raja-Raja yang ke 112 ini adalah paling bersejarah sekali semenjak Merdeka dan telah mencapai kejayaan yang gemilang. Saya ingin mengucapkan terima kasih kepada semua Ahli-Ahli Yang Berhormat di Dewan ini yang telah mengambil bahagian mengalu-alukan keberangkatan tiba Duli Yang Maha Mulia Sri Paduka Baginda Yang Di Pertuan Agong, Duli-Duli Yang Maha Mulia Raja-Raja dan Tuan-Tuan Yang Terutama, Yang di-Pertua Yang di-Pertua Negeri dan Sultanah-Sultanah serta isteri-isteri mereka masing-masing dan yang telah menjadikan penginapan mereka di Pulau Pinang sebegitu bersejarah. Saya juga ingin mengucapkan terima kasih kepada pegawai-pegawai dan kakitangan-kakitangan Kerajaan di bawah pimpinan Datuk Mohd. Yeop Abdul Raof, Setiausaha Kerajaan kita, yang telah bekerja siang dan malam bagi menjamin supaya semua acara-acara dapat dijalankan dengan licin dan cekap dan juga pasukan-pasukan keselamatan khususnya pasukan polis. Saya ingin juga memberi terima kasih kepada orang ramai di atas kerjasama dan penyertaan mereka yang membolehkan Persidangan Raja-Raja ke 112 menjadi satu peristiwa yang tidak dapat dilupakan.

Tuan Speaker, Rang Undang-Undang ini juga meminta peruntukan-peruntukan tambahan bagi 7 Pecahan Kepala untuk membiayai perbelanjaan tambahan oleh Pejabat-Pejabat Daerah berjumlah \$109,770.00.

Kerajaan Persekutuan pada awal tahun ini telah bersetuju untuk membantu Kerajaan Negeri menyenggarakan jalan-jalan kampung yangmana setakat ini telah menjadi tanggungjawab Kerajaan Negeri sepenuhnya. Peruntukan sebanyak \$500.00 bagi satu batu jalan akan diberi bagi semua jalan-jalan di kawasan luarbandar. Di samping itu yunit-yunit alat-alat jentera membaiki/menyenggara yang mengandungi sebuah trektor, sebuah *tipper trailer* dan sebuah *roller* disediakan oleh Kerajaan Persekutuan bagi tiap-tiap daerah. Walau bagaimanapun Kerajaan Negeri akan dikehendaki membiayai kos bayaran penyelenggaraan mesin-mesin tersebut serta juga gaji dan elaun-elaun kakitangannya.

Oleh itu, peruntukan tambahan sebanyak \$109,770.00 adalah dipinta supaya membolehkan Pegawai-Pegawai Daerah membayar gaji-gaji dan elaun-elaun kakitangan yang baru sahaja dilantik untuk penyelenggaraan jalan-jalan di kampung serta juga pembelian bekalan dan bahan-bahan. Disebabkan rancangan ini baru sahaja diwujudkan dan diluluskan oleh Kerajaan Persekutuan awal tahun ini, maka peruntukan tidak disediakan dalam Anggaran Belanjaan Tahun 1978. Rancangan ini akan memberi kemudahan secara terus kepada penduduk-penduduk di kawasan luarbandar dan selaras dengan dasar Kerajaan untuk meninggikan taraf hidup rakyat di kawasan-kawasan luarbandar.

Tuan Speaker, berkenaan dengan Pecahan-Pecahan Kepala 2700(3) dan 2800(3), peruntukan tambahan sebanyak \$570,000.00 diperlukan untuk mempercepat penyediaan 9.26 batu rancangan pembaharuan muka jalan di Pulau Pinang dan Seberang Perai yang perlu dilaksanakan serta-merta untuk memperbaiki lagi perkhidmatan-perkhidmatan kepada orang ramai.

Tuan Speaker, jumlah peruntukan sebanyak \$780,000.00 yang mula-mulanya diperuntukkan bagi tahun ini telah digunakan dengan sepenuhnya untuk membaharui 10.67 batu muka jalan di Pulau Pinang dan Seberang Perai. Rancangan pembaharuan muka jalan ialah satu daripada rancangan-rancangan penyelenggaraan tahunan Jabatan Kerja Raya untuk menyenggara dan memperbaiki jalan-jalan raya di Pulau Pinang dan Seberang Perai setiap masa. Peruntukan tambahan yang diminta itu menunjukkan keazaman Kerajaan Negeri untuk memperbaiki lagi perkhidmatan-perkhidmatan am bagi meningkatkan taraf hidup rakyat di kawasan-kawasan luarbandar.

Tuan Speaker, oleh yang demikian Rang Undang-Undang ini bertujuan meminta Kuasa Berkanun menyediakan perbelanjaan tambahan sebanyak \$1,079,770.00 bagi menambahkan peruntukan-peruntukan yang telah disediakan dalam Enakmen Perbekalan (1978), 1979.

Tuan Speaker, saya mohon mencadangkan.

Ahli Kawasan Sungai Bakap (Encik Teoh Kooi Sneah): Tuan Speaker, saya mohon menyokong.

Tuan Speaker: Ahli-Ahli Yang Berhormat, sekarang saya kemukakan untuk perbahasan.

Soalan dikemukakan dan dipersetujui.

Rang Undang-Undang dibacakan bagi Kali yang Kedua.

Rang Undang-Undang Dalam Jawatankuasa Perbekalan.

Wang sebanyak \$400,000.00 untuk Kepala B.1 menjadi sebahagian daripada Jadual.

Wang sebanyak \$109,770 untuk Kepala B.3 menjadi sebahagian daripada Jadual.

Wang sebanyak \$570,000.00 untuk Kepala B.9 menjadi sebahagian daripada Jadual.

Fasal 1, Fasal 2, tajuk penuh dan Fasal yang mengundangkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-Undang.

Dewan Bersidang semula.

Bacaan Yang Ketiga.

Ketua Menteri: Tuan Speaker, saya mohon melaporkan bahawa Rang Undang-Undang Perbekalan Tambahan (1978) (No.1), 1978 telahpun dipertimbangkan sefasal demi sefasal dalam Jawatankuasa dan dipersetujui tanpa pindaan. Oleh itu saya mohon mencadangkan supaya Rang Undang-Undang ini sekarang dibacakan bagi kali yang ketiga serta diluluskan.

Soalan dikemukakan dan dipersetujui.

Rang Undang-Undang ini dibacakan bagi Kali yang Ketiga dan diluluskan.

Dewan ditangguhkan pada jam 4.48 petang.